

Joi, 12 martie 2015

P8_TA(2015)0076

Raportul anual 2013 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în acest domeniu**Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2015 referitoare la Raportul anual pe 2013 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință (2014/2216(INI))**

(2016/C 316/18)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului și alte tratate și instrumente ale ONU în domeniul drepturilor omului,
- având în vedere Convenția ONU cu privire la drepturile copilului și rezoluția sa din 27 noiembrie 2014 referitoare la cea de a 25-a aniversare a acestei convenții ⁽¹⁾,
- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 8 septembrie 2000 ⁽²⁾, Agenda Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltare post-2015 și rezoluțiile Adunării Generale a ONU,
- având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului,
- având în vedere articolele 2, 3 și 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere cadrul strategic și planul de acțiune ale UE privind drepturile omului și democrația ⁽³⁾, adoptate de Consiliul Afaceri Externe la 25 iunie 2012,
- având în vedere Raportul anual al UE privind drepturile omului și democrația în lume în 2013, adoptat de Consiliul la 23 iunie 2014,
- având în vedere Raportul anual privind aspectele principale și opțiunile fundamentale ale PESC în 2013, aprobat de Consiliu la 22 iulie 2014,
- având în vedere Raportul anual al Comisiei pentru 2014 privind politicile de dezvoltare și asistență externă ale Uniunii Europene și punerea lor în aplicare în 2013 (COM(2014)0501), adoptat la 13 august 2014, și documentele însoțitoare,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 decembrie 2013 referitoare la Raportul anual 2012 privind drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință ⁽⁴⁾,
- având în vedere orientările UE cu privire la drepturile omului,
- având în vedere concluziile Consiliului din 23 iunie 2014 privind cea de-a zecea aniversare a Orientărilor UE cu privire la apărătorii drepturilor omului,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P8_TA(2014)0070.

⁽²⁾ A/RES/55/2.

⁽³⁾ Documentul 11855/2012 al Consiliului.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0575.

Joi, 12 martie 2015

- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la politicile UE în favoarea apărătorilor drepturilor omului ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluțiile adoptate în cadrul procedurii de urgență privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2014 referitoare la prioritățile UE pentru cea de a 25-a sesiune a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului ⁽²⁾,
- având în vedere Recomandarea sa din 2 aprilie 2014 adresată Consiliului privind cea de a 69-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 noiembrie 2011 referitoare la sprijinul acordat CPI de către UE: confruntarea cu provocările și învingerea dificultăților ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iulie 2014 referitoare la crima de agresiune ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iulie 2011 referitoare la politicile externe ale UE în favoarea democratizării ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 iunie 2013 referitoare la libertatea presei și a mass-mediei în lume ⁽⁷⁾,
- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate din 8 martie 2011 intitulată „Un parteneriat pentru democrație și prosperitate împărtășită cu țările sud-mediteraneene” (COM(2011)0200),
- având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 20 decembrie 2012 referitoare la un moratoriu privind aplicarea pedepsei cu moartea ⁽⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 martie 2014 referitoare la eradicarea torturii în lume ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 2010 referitoare la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Rezoluțiile nr. 1325, 1820, 1888, 1889 și 1960 ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind femeile, pacea și securitatea,
- având în vedere Raportul privind indicatorii UE pentru o abordare cuprinzătoare a punerii în aplicare de către UE a Rezoluțiilor 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea, raport adoptat de către Consiliu la 13 mai 2011,
- având în vedere Principiile directoare privind afacerile și drepturile omului: punerea în aplicare a cadrului „protecție, respect și remediere” al Organizației Națiunilor Unite, aprobate de Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU în rezoluția sa nr. 17/4 din 16 iunie 2011,
- având în vedere Ghidului sectorial TIC (tehnologii ale informației și comunicațiilor) referitor la aplicarea principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, publicat de către Comisie la 17 iunie 2013,

⁽¹⁾ JO C 236 E, 12.8.2011, p. 69.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0252.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0259.

⁽⁴⁾ JO C 153 E, 31.5.2013, p. 115.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2014)0013.

⁽⁶⁾ JO C 33 E, 5.2.2013, p. 165.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0274.

⁽⁸⁾ A/RES/67/176.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2014)0206.

⁽¹⁰⁾ JO C 236 E, 12.8.2011, p. 107.

Joi, 12 martie 2015

- având în vedere Rezoluția Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU din 26 iunie 2014, care solicită crearea unui grup de lucru interguvernamental fără limită de membri, în scopul elaborării „unui instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic privind societățile transnaționale și alte întreprinderi în ceea ce privește drepturile omului”,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la responsabilitatea socială a întreprinderilor în acordurile comerciale internaționale ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 februarie 2006 privind clauza referitoare la drepturile omului și democrație în acordurile Uniunii Europene ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la politica comercială internațională în contextul imperativelor legate de schimbările climatice ⁽⁴⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului din 14 mai 2012 privind „Creșterea impactului politicii UE în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării”,
 - având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2014 referitoare la UE și cadrul de dezvoltare globală pentru perioada de după 2015 ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 octombrie 2013 referitoare la discriminarea pe criterii de castă ⁽⁶⁾,
 - având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate din 5 martie 2014 intitulată „Aprovizionarea responsabilă cu minerale provenind din zone de conflict și din zone cu risc ridicat: către o abordare integrată la nivelul UE” (JOIN(2014) 0008),
 - având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (UNCAC),
 - având în vedere Rezoluția sa din 8 octombrie 2013 referitoare la corupția din sectorul public și sectorul privat: impactul asupra drepturilor omului în țările terțe ⁽⁷⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului din 12 mai 2014 privind abordarea globală a UE,
 - având în vedere Recomandarea sa din 18 aprilie 2013 adresată Consiliului privind principiul responsabilității de a proteja al Organizației Națiunilor Unite ⁽⁸⁾,
 - având în vedere articolele 52 și 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare și cel al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A8-0023/2015),
- A. întrucât articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) a consolidat angajamentele UE de a dezvolta o politică externă și de securitate comună întemeiată pe principiile democrației, statului de drept, universalității și indivizibilității drepturilor omului și ale libertăților fundamentale, pe respectul pentru demnitatea umană, pe principiile egalității și solidarității și pe principiul promovării dreptului și justiției internaționale, cu respectarea principiilor prevăzute de Carta Organizației Națiunilor Unite, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de dreptul internațional; întrucât, în conformitate cu articolul 6 din TUE, „Uniunea aderă la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”;
- B. întrucât articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că politica comercială a Uniunii se întemeiază pe principiile și obiectivele acțiunii externe a Uniunii;

⁽¹⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 101.

⁽²⁾ JO C 290 E, 29.11.2006, p. 107.

⁽³⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 31.

⁽⁴⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 94.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2014)0059.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0420.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0394.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0180.

Joi, 12 martie 2015

- C. întrucât respectarea, promovarea și apărarea universalității și a indivizibilității drepturilor omului sunt pietrele de temelie ale politicilor externe și de securitate ale UE; întrucât universalitatea drepturilor omului este grav afectată de o serie de regimuri autoritare, în special în forumurile multilaterale;
- D. întrucât peste jumătate din populația lumii trăiește încă sub regimuri nedemocratice, iar libertatea la nivel mondial a înregistrat un declin continuu în ultimii ani;
- E. întrucât regimurile democratice nu sunt definite numai de organizarea de alegeri, ci și de respectarea statului de drept, de libertatea de exprimare, de respectarea drepturilor omului, de o justiție independentă și de o administrație imparțială;
- F. întrucât credibilitatea UE în cadrul relațiilor sale externe și pe scena internațională va fi consolidată de o mai mare consecvență între politicile sale interne și externe în ceea ce privește democrația și drepturile omului;
- G. întrucât noul Vicepreședinte al Comisiei/Înalt Reprezentant a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) a declarat că drepturile omului vor fi una dintre prioritățile sale generale și că are intenția să le utilizeze ca un criteriu de referință în toate relațiile cu țările terțe; întrucât VP/ÎR a reafirmat, de asemenea, angajamentul UE de a promova drepturile omului în toate domeniile relațiilor externe „fără excepție”; întrucât adoptarea noului plan de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația și reînnoirea mandatului Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului se vor afla pe agenda UE la începutul anului 2015;
- H. întrucât, la 23 iunie 2014, Consiliul a adoptat Raportul anual al UE privind drepturile omului și democrația în lume în 2013, care a acoperă primul an complet de punere în aplicare a cadrului strategic și a planului de acțiune ale UE privind drepturile omului și democrația; întrucât 2013 a fost, de asemenea, primul an complet al noului mandat al Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului; întrucât deținătorul acestei funcții ar trebui să ajute Uniunea să își coordoneze activitățile astfel încât munca sa de promovare a respectării drepturilor omului în întreaga lume, și în special a drepturilor femeilor, să devină mai clară și mai vizibilă;
- I. întrucât Raportul anual al UE privind drepturile omului și democrația în lume în 2013 și evenimentele survenite după perioada acoperită de acest raport reamintesc cu putere consecințele umane grave ale nerespectării drepturilor omului; întrucât nerespectarea drepturilor omului în țările terțe are consecințe nefaste pentru UE, atunci când nerespectarea drepturilor omului și absența participării democratice legitime provoacă instabilitate, apariția unor state eșuate, crize umanitare și conflicte armate, fenomene la care UE este obligată să reacționeze;
- J. întrucât angajamentul UE în favoarea unei multilateralități eficiente, cu ONU ca pilon central, este parte integrantă a politicii externe a Uniunii și se întemeiază pe convingerea că un sistem multilateral fondat pe valori și norme universale este cel mai potrivit pentru soluționarea crizelor, provocărilor și amenințărilor globale;
- K. întrucât UE și statele sale membre au fost aliați fideli ai Curții Penale Internaționale (CPI) încă de la începuturile ei, oferindu-i sprijin financiar, politic, diplomatic și logistic, promovând în același timp universalitatea Statutului de la Roma și protejându-i integritatea pentru a consolida independența Curții;
- L. întrucât în Rezoluția sa din 17 iulie 2014, Parlamentul și-a afirmat încă odată sprijinul ferm în favoarea adoptării amendamentelor de la Kampala aduse Statului de la Roma al CPI, inclusiv a amendamentului privind crima de agresiune, și a invitat toate statele membre ale UE să ratifice aceste amendamente și să le integreze în legislația lor națională; întrucât amendamentul privind crima de agresiune va contribui la consolidarea statului de drept la nivel internațional și la asigurarea păcii și securității internaționale, descurajând folosirea ilegală a forței și contribuind astfel în mod proactiv la prevenirea acestor crime și la consolidarea unei păci durabile;

Joi, 12 martie 2015

- M. întrucât subiectul central al celei de-a 59-a sesiuni a Comisiei ONU pentru statutul femeii, care va avea loc la New York între 9 și 20 martie 2015, va fi urmarea dată Declarației și Platformei de acțiune de la Beijing, inclusiv provocările actuale care împiedică punerea lor în aplicare și deci realizarea egalității de gen și autonomizarea femeii, precum și posibilitățile de realizare a egalității de gen și autonomizare a femeii în cadrul agendei post-2015 privind Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (ODM);
- N. întrucât învățământul primar gratuit pentru toți copiii este un drept fundamental prevăzut de Convenția ONU din 1989 cu privire la drepturile copilului; întrucât educarea copiilor și a adulților contribuie la reducerea sărăciei și a mortalității infantile, precum și la promovarea de bune practici de protecție a mediului; întrucât accesul tuturor la educație este legat în mod intrinsec de ODM referitor la egalitatea de gen, în special în ceea ce privește absolvirea ciclului primar; întrucât acest obiectiv este departe de a fi atins;
- O. întrucât în perioade de conflicte armate, femeile și copiii, inclusiv femeile și copiii refugiați, solicitanți de azil și apatrizi, se numără printre cele mai vulnerabile grupuri din societate, iar riscurile sunt mult amplificate în cazul adolescenților strămutate în timpul crizelor umanitare;
- P. întrucât niciun tip de discriminare și violență împotriva femeilor, inclusiv abuzul sexual, mutilarea genitală feminină, căsătoriile forțate, așa-numitele crime de onoare și exploatarea sexuală a femeilor în scop comercial, precum și violența domestică, nu ar trebui să fie vreodată justificat de vreun temei politic, social, religios sau cultural sau de tradiții populare sau tribale;
- Q. întrucât există o relație clară între corupție și încălcarea drepturilor omului; întrucât corupția din sectorul public și sectorul privat creează și agravează inegalitățile și discriminarea, împiedicând astfel exercitarea egală a drepturilor civile, politice, economice, sociale și culturale; întrucât s-a dovedit că actele de corupție sunt legate adesea de încălcarea drepturilor omului, de abuzul de putere și de lipsa de răspundere;
- R. întrucât drepturile lucrătorilor și drepturile sindicatelor sunt ținta unor atacuri grave în lume, iar modul în care anumite companii își desfășoară activitatea are un impact profund asupra drepturilor lucrătorilor, comunităților și consumatorilor din interiorul și exteriorul Europei; întrucât dreptul internațional al drepturilor omului impune statelor datoria de a apăra drepturile omului și de a se asigura că activitățile marilor companii aflate în jurisdicția lor nu încălcă drepturile omului și că victimele au la dispoziție căi de atac eficiente;
- S. întrucât comunitatea de afaceri joacă un rol semnificativ în promovarea drepturilor omului și întrucât astfel de eforturi sunt mai mult decât recomandate și ar trebui să fie sprijinite de instituții publice din întreaga lume; întrucât promovarea drepturilor omului ar trebui să fie considerată o platformă de cooperare între guvern și sectorul privat;
- T. întrucât sistemul generalizat de preferințe plus (SGP Plus) destinat țărilor terțe prevede o clauză de respectare a convențiilor internaționale privind drepturile omului și drepturile lucrătorilor;
- U. întrucât în articolul 16 din Declarația Universală a Drepturilor Omului (DUDO) se menționează că, de la împlinirea vârstei legale, bărbatul și femeia, fără nicio restricție în ce privește rasa, naționalitatea sau religia, au dreptul de a se căsători și de a întemeia o familie și au drepturi egale la contractarea căsătoriei, în decursul căsătoriei și la desfacerea ei, iar căsătoria nu poate fi încheiată decât cu consimțământul liber și deplin al viitorilor soți;
- V. întrucât articolul 14 din DUDO recunoaște dreptul persoanelor supuse persecuției de a căuta azil în alte țări; întrucât Convenția ONU privind statutul refugiaților afirmă clar că toți refugiații au dreptul la o protecție specială și că niciun stat nu poate expulza sau returna un refugiat spre un teritoriu unde acesta riscă să fie persecutat sau unde viața sau libertatea i-ar fi amenințată;
- W. întrucât articolul 18 din DUDO recunoaște libertatea de gândire, de conștiință și de religie; întrucât numărul incidentelor asociate cu libertatea de religie sau de convingeri a crescut semnificativ, ca urmare, printre altele, a unui număr tot mai mare de conflicte de natură religioasă;

Joi, 12 martie 2015

- X. întrucât articolul 25 din DUDO recunoaște dreptul oricărei persoane la un nivel de trai care să-i asigure sănătatea și bunăstarea lui și familiei sale, în cadrul căruia mama și copilul au dreptul la ajutor și ocrotire deosebite, care includ îngrijirea medicală; întrucât Convenția ONU cu privire la drepturile copilului își sărbătorește cea de a 25-a aniversare, fiind tratat ratificat de cel mai mare număr de state în domeniul drepturilor omului; întrucât în rezoluția Consiliului ONU pentru drepturile omului 26/28 se solicită ca următoarea reuniune a Forumului social al acestui consiliu să se axeze pe accesul la medicamente, în contextul dreptului oricărei persoane de a se bucura de nivelul cel mai înalt posibil de sănătate fizică și mentală; întrucât, potrivit Constituției Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), cel mai înalt standard posibil de sănătate este unul dintre drepturile fundamentale ale oricărei ființe umane, indiferent de rasă, religie, convingeri politice, statut economic sau social;
- Y. întrucât efectele schimbărilor climatice, cum ar fi creșterea temperaturilor, creșterea nivelului mării și condițiile meteorologice extreme, vor intensifica riscurile de instabilitate globală și, în consecință, riscul unor încălcări grave ale drepturilor omului;
- Z. întrucât accesul la apă potabilă sigură și la servicii de salubritate este un drept al omului care derivă din dreptul la un nivel de trai adecvat și care este legat în mod indisolubil de dreptul la nivelul cel mai înalt posibil de sănătate fizică și mentală, precum și de dreptul la viață și la demnitate umană; întrucât aproximativ 2,6 miliarde de persoane – jumătate din populația statelor în curs de dezvoltare – nu dispun nici măcar de o latrină simplă „îmbunătățită”, iar 1,1 miliarde de persoane nu au acces la niciun fel de apă potabilă;
- AA. întrucât acest raport, deși redactat ca răspuns la Raportul anual al UE privind drepturile omului și democrația în lume în 2013, adoptat de Consiliu, constituie o analiză prospectivă a activităților UE în domeniul de politică în cauză; întrucât Parlamentul, în rezoluțiile sale referitoare la rapoartele anuale anterioare și la revizuirea strategiei UE privind drepturile omului, a subliniat necesitatea unei analize continue a propriilor practici în ceea ce privește integrarea drepturilor omului în activitățile sale, cursul dat rezoluțiilor adoptate în cadrul procedurii de urgență privind cazurile de încălcare a democrației, drepturilor omului și statului de drept, precum și monitorizarea respectării clauzelor privind democrația și drepturile omului în toate acordurile încheiate de UE cu țări terțe,

Caracterul central al drepturilor omului în politicile externe ale UE

1. reamintește că preambulul Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene afirmă că UE „situează persoana și demnitatea umană în centrul acțiunii sale”;
2. invită toate instituțiile UE și statele membre să situeze drepturile omului în centrul relațiilor UE cu toate țările terțe, inclusiv cu partenerii săi strategici, și în centrul tuturor declarațiilor și reuniunilor la nivel înalt; subliniază importanța unei puneri în aplicare eficiente, consecvente și coerente a politicii UE în domeniul drepturilor omului, în conformitate cu obligațiile clare prevăzute la articolul 21 din TUE și în Cadrul strategic al UE privind drepturile omului și democrația; îl felicită pe noul VP/ÎR pentru exprimarea în mod deschis a angajamentului clar în favoarea aplicării acestor principii;
3. subliniază că este important ca statele membre să-și exprime în mod unitar sprijinul pentru indivizibilitatea, inviolabilitatea și universalitatea drepturilor omului și, în special, pentru ratificarea tuturor instrumentelor internaționale din domeniul drepturilor omului stabilite de ONU; solicită UE să susțină caracterul indivizibil și inviolabil al drepturilor omului, inclusiv al celor incluse în Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, în conformitate cu articolul 21 din TUE; invită UE să promoveze în continuare standardele universale în domeniul drepturilor omului ca bază a angajamentului său cu țările terțe și organizațiile regionale, atât în dialogurile politice, cât și în cele referitoare la drepturile omului, precum și în cadrul negocierilor comerciale;
4. salută decizia Comisiei de a pune în centrul procesului de extindere statul de drept; îndeamnă UE să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare a dispozițiilor care protejează drepturile omului și drepturile persoanelor ce aparțin minorităților pe parcursul întregului proces de extindere;

Joi, 12 martie 2015

5. atrage atenția, totuși, asupra consecințelor nedorite ale extinderii permanente a listei drepturilor omului și ale includerii unor aspecte controversate din punct de vedere ideologic sau politic, întrucât acest lucru ar putea reduce în final sprijinul general acordat însăși ideii de universalitate și indivizibilitate a drepturilor omului;

6. subliniază că, pe lângă suferința umană, UE ar trebui să țină seama și de toate consecințele nerespectării drepturilor omului în cazurile în care încălcarea drepturilor omului și lipsa participării democratice legitime duc la instabilitate, corupție, state eșuate, crize umanitare sau conflicte armate, fenomene care subminează eforturile UE din cadrul politicii sale de dezvoltare, și față de care UE sau statele sale membre au obligația de a reacționa în cadrul politicii externe și de securitate; salută, în acest sens, eforturile recente ale UE de a include încălcările drepturilor omului în matricea de alertă timpurie asociată măsurilor de prevenire a crizelor; solicită, cu toate acestea, o acțiune preventivă mai fermă și îndeamnă VP/ÎR, Comisia și statele membre să dezvolte un element de prevenire a crizelor bazat pe drepturile omului, care ar trebui adăugat abordării cuprinzătoare a UE în materie de conflicte și crize externe și ar trebui inclus în viitoarea strategie europeană de securitate revizuită;

7. consideră că UE și delegațiile sale ar trebui să identifice semnale de alertă timpurie, cum ar fi represiunea minorităților și încălcările drepturilor omului, care indică posibile conflicte și catastrofe umanitare; invită UE să elaboreze bune practici pentru promovarea și protejarea drepturilor omului în situațiile post-dezastru și post-conflict, acordând o atenție specială persoanelor cu dizabilități, femeilor, copiilor și altor grupuri vulnerabile, prin oferirea de date și luarea de măsuri relevante în ceea ce privește cazurile concrete de persoane cu dizabilități, disponibilitatea planurilor de reducere a riscului de dezastru care acordă atenție și persoanelor cu dizabilități, instruirea întregului personal relevant implicat în serviciu și proporția adăposturilor de urgență și a zonelor de distribuire a ajutoarelor în caz de dezastru accesibile, concentrându-se asupra integrării drepturilor omului în eforturile de ajutor, redresare și reconstrucție și respectând, totodată, principiile umanitare ale umanității, imparțialității, neutralității și independenței și abordarea bazată pe necesități în ceea ce privește asistența umanitară;

8. încurajează UE să se asigure că există sinergie între posibilitățile de sprijin permise de Instrumentul de stabilitate, Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO) și Fondul european pentru democrație (FED);

9. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la creșterea numărului de încălcări grave ale drepturilor omului cauzate de acțiuni de terorism în întreaga lume; face referire la un raport din 2014, care indică creșterea cu 62 % a nivelului activităților teroriste în 2013 comparativ cu 2012 și o creștere de la 15 la 24 a numărului de țări care au fost afectate de acțiuni teroriste ce au condus la moartea a peste 50 de persoane; îndeamnă VP/ÎR și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), având în vedere creșterea nivelului activităților teroriste, să coopereze mai bine și mai eficient cu guvernele pentru combaterea tuturor formelor de terorism;

10. susține că negarea genocidelor și a altor crime împotriva umanității, precum și a actelor de rasism, xenofobie sau ură religioasă constituie o încălcare clară a drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, ca atare, ar trebui condamnată;

11. invită VP/ÎR, Federica Mogherini și miniștrii de externe din UE să includă în mod regulat pe agenda Consiliului Afaceri Externe discutarea eforturilor UE în vederea eliberării apărătorilor drepturilor omului, a jurnaliștilor, a activiștilor politici și a altor persoane care își exercită în mod pașnic drepturile;

Raportul anual al UE privind drepturile omului și democrația în lume ca instrument de raportare pentru politica UE în domeniul drepturilor omului și democrației

12. salută adoptarea de către Consiliu a Raportului anual al UE privind drepturile omului și democrația în lume în 2013; invită noul VP/ÎR să se angajeze în viitor să participe la două dezbateri anuale dedicate politicii UE în domeniul drepturilor omului și democrației, în ședințele plenare ale Parlamentului, pentru a prezenta raportul UE și pentru a răspunde raportului Parlamentului;

13. consideră regretabil faptul că Comisia nu a oferit un răspuns scris la Rezoluția Parlamentului menționată mai sus referitoare la Raportul anual privind drepturile omului și democrația în lume în 2012 și consideră că astfel de răspunsuri scrise sunt extrem de importante pentru cooperarea interinstituțională în acest domeniu și nu pot fi înlocuite de dezbateri în plen, care permit mai puțin timp pentru reflecție și pentru un răspuns sistematic la toate problemele ridicate de Parlament;

Joi, 12 martie 2015

14. felicită SEAE și Comisia pentru raportarea cuprinzătoare și clară privind acțiunile UE întreprinse pe parcursul perioadei de raportare; își reiterează totuși poziția potrivit căreia rapoartele de țară, în special, ar trebui să permită o prezentare generală a principalelor tendințe pozitive și negative și să evalueze eficiența acțiunilor UE; ia act de faptul că o raportare publică mai riguroasă, care să aibă la bază în special prioritățile și indicatorii identificați în strategiile de țară ale UE privind drepturile omului, care au fost până acum confidențiale, ar încuraja o mai mare consecvență în aplicarea condiționalității legate de drepturile omului și în evaluarea impactului asupra drepturilor omului al politicilor UE;

15. își menține părerea că instituțiile UE ar trebui să depună eforturi comune pentru a îmbunătăți formatul raportul anual privind drepturile omului și democrația în lume, pentru a îi permite să atingă un public larg, păstrându-și caracterul cuprinzător de raport privind implementarea cadrului strategic și planului de acțiune ale UE privind drepturile omului și democrația; își reafirmă disponibilitatea de a participa la o cooperare activă și constructivă între instituțiile UE în pregătirea viitoarelor rapoarte; reamintește solicitarea ca raportul anual să includă o secțiune privind punerea în aplicare de către statele membre a planului de acțiune;

Implementarea cadrului strategic și a planului de acțiune ale UE

16. reiterează aprecierea sa cu privire la cadrul strategic și planul de acțiune ale UE privind drepturile omului și democrația, adoptate de Consiliu în 2012, ca un element de referință pentru deschiderea de noi perspective în ceea ce privește elaborarea de politici și reconfirmarea angajamentului UE față de obligația prevăzută de tratat de a integra drepturile omului în toate politicile externe ale UE, „fără excepție”;

17. reamintește faptul că drepturile omului au devenit o componentă esențială a acțiunii externe a UE și un adevărat element al identității sale în relațiile bilaterale, multilaterale și instituționale;

18. apreciază eforturile depuse de SEAE și de Comisie în vederea prezentării unor rapoarte Parlamentului cu privire la punerea în aplicare a primului plan de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația; invită VP/ÎR și SEAE să implice statele membre, Comisia, Parlamentul societatea civilă și organizațiile regionale și internaționale în procesul de revizuire și consultare în vederea adoptării unui nou plan de acțiune, care urmează să intre în vigoare la începutul anului 2015; salută discuțiile menite să îmbunătățească stabilirea priorităților în ceea ce privește obiectivele noului plan de acțiune și să sporească claritatea, eficacitatea și coerența acestui instrument de politică externă al UE, dar avertizează cu privire la reducerea sferei de aplicare a planului de acțiune sau a nivelului ambiției în ceea ce privește integrarea drepturilor omului în toate domeniile de politică ale UE;

19. încurajează toate părțile implicate în acțiunea externă a UE să își însușească politica externă a UE în domeniul drepturilor omului și diversele instrumente aferente acesteia și să se asigure că drepturile omului sunt luate în considerare la toate nivelurile, printre altele, prin organizarea de formări periodice în domeniul drepturilor omului destinate funcționarilor în cauză;

20. își exprimă preocuparea deosebită cu privire la implementarea angajamentului luat în cadrul strategic, de a „situa drepturile omului în centrul relațiilor UE cu toate țările terțe, inclusiv cu partenerii săi strategici”; îndeamnă, prin urmare, VP/ÎR și SEAE să acorde o atenție deosebită punerii în aplicare a acestui angajament și asigurării integrării drepturilor omului și democrației în relațiile UE cu partenerii săi strategici, în contexte centrale, cum ar fi summit-urile și concluziile Consiliului; recomandă în continuare ca, de fiecare dată când are loc o încălcare gravă a drepturilor omului de către o țară parteneră cu care a fost încheiat un acord, UE să ia măsuri mai eficiente în aplicarea sancțiunilor corespunzătoare prevăzute în clauzele privind drepturile omului din acordul respectiv, inclusiv o eventuală suspendare (temporară) a acordului;

21. invită VP/ÎR ca, în coordonare cu toți ceilalți comisari, să elaboreze un program care să integreze drepturile omului în diferite activități ale UE, în special în următoarele domenii: dezvoltare, migrație, mediu înconjurător, ocuparea forței de muncă, protecția datelor pe internet, comerț, investiții, tehnologie și afaceri;

22. salută faptul că VP/ÎR a afirmat în mod public necesitatea de revizuire a strategiei UE față de toți partenerii săi strategici, inclusiv China și Rusia, și îi solicită să acorde prioritate drepturilor omului în aceste țări pe perioada mandatului său, clarificând faptul că încălcările grave ale drepturilor omului constituie o amenințare la adresa relațiilor bilaterale dintre UE și partenerii săi strategici;

Joi, 12 martie 2015

Mandatul Reprezentantului Special al UE pentru drepturile omului

23. recunoaște importanța mandatului conferit primului Reprezentant Special al UE (RSUE) pentru drepturile omului și îl felicită pe deținătorul actual al mandatului pentru munca depusă până în prezent; încurajează RSUE să continue să consolideze vizibilitatea UE și cooperarea sa în cadrul organizațiilor multilaterale relevante și al mecanismelor regionale din domeniul drepturilor omului (ONU, Consiliul Europei, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa, Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est, Uniunea Africană și Organizația de Cooperare Islamică), să promoveze prioritățile tematice cheie ale UE reflectate în orientările UE cu privire la drepturile omului, să acționeze pentru consolidarea societății civile în întreaga lume și să contribuie la integrarea, coerența, consecvența și eficiența politicii UE în domeniul drepturilor omului și la asigurarea echilibrului adecvat între diplomația publică și diplomația tăcută; recunoaște necesitatea unei vizibilități sporite a rolului RSUE pentru drepturile omului, care, cu sprijinul diferitelor servicii din cadrul instituțiilor UE, în vederea asigurării unei bune coordonări, trebuie să aibă competențe de inițiativă și dreptul de a se exprima public;

24. invită Consiliul să adopte ca principiu general practica de a include sistematic cooperarea cu RSUE pentru drepturile omului în mandatul viitorilor RSUE geografici;

25. solicită ca poziția RSUE pentru drepturile omului să fie menținută, astfel încât să devină o funcție permanentă, cu mijloace adecvate pentru susținerea pe deplin a rolului său, inclusiv cu utilizarea diplomației publice;

Coerența internă/externă a politicii UE în domeniul drepturilor omului și democrației

26. subliniază că politica UE privind drepturile omului trebuie să fie consecventă în ceea ce privește respectarea obligațiilor prevăzute în tratat, asigurând coerența între politicile interne și externe și evitând standardele duble; solicită, prin urmare, adoptarea concluziilor Consiliului Afaceri Externe privind drepturile omului în ceea ce privește partenerii strategici; solicită, în acest context, stabilirea unor praguri comune pentru statele membre și funcționarii UE în ceea ce privește preocupările legate de drepturile omului pe care trebuie să le invoce, ca cerință minimă, în relațiile cu omologii lor strategici, ținând cont în același timp de situația specifică din fiecare țară;

27. subliniază faptul că acțiunile UE în ceea ce privește țările terțe trebuie să fie consecvente pentru a fi credibile și, prin urmare, eficiente, și că discrepanțele și lipsa de coerență dăunează eficacității acțiunilor sale și diminuează uneori forța discursului său cu privire la drepturile omului; reamintește faptul că, în ciuda numeroaselor dificultăți întâlnite, coerența rămâne o prioritate a politicii externe și ea trebuie să constituie punctul central al mandatului tuturor actorilor implicați în această politică;

28. în plus, consideră că este esențial ca cerințele privind drepturile omului stabilite de UE în cadrul relațiilor sale cu țările terțe să se aplice în aceeași măsură și statelor membre; reamintește, în acest sens, faptul că Parlamentul adoptă un raport anual referitor la situația drepturilor fundamentale în cadrul Uniunii Europene, elaborat de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne;

29. invită SEAE să consolideze gestionarea, controlul și asumarea răspunderii în ceea ce privește fondurile UE pentru apărarea drepturilor omului;

30. atrage atenția asupra provocărilor semnificative pe care le implică anexarea Crimeii de către Rusia și continuarea implicării militare a acestei țări în estul Ucrainei; subliniază faptul că această politică de agresiune reprezintă o continuare a tendințelor Rusiei către o conducere autoritară, concomitent cu înrăutățirea situației drepturilor omului în interiorul țării; evidențiază faptul că Rusia reprezintă în prezent o „provocare strategică” pentru UE și nu mai respectă criteriile parteneriatului strategic;

31. solicită UE să abordeze în mod eficient provocările interne în ceea ce privește drepturile omului, precum situația romilor, tratamentul aplicat refugiaților și migranților, discriminarea persoanelor LGBTI, condițiile de detenție și libertatea presei în statele membre, pentru a-și menține credibilitatea și consecvența în cadrul politicii sale externe privind drepturile omului; consideră regretabil faptul că minoritatea romă este în continuare supusă discriminării, rasismului și excluderii sociale, atât în UE, cât și în țări candidate la aderare din Balcanii de Vest și în Turcia; ia act, în această privință, de faptul că respectarea drepturilor minorităților este una dintre provocările-cheie identificate în Strategia de extindere a Comisiei pentru 2014-2015;

Joi, 12 martie 2015

Instrumentele politicii UE în domeniul drepturilor omului

Strategiile de țară privind drepturile omului și rolul delegațiilor UE

32. felicită SEAE pentru finalizarea cu succes a primului ciclu de strategii de țară privind drepturile omului, care pun un accent puternic pe asumarea responsabilității la nivelul delegațiilor UE; consideră, totuși, regretabilă lipsa în continuare a transparenței în ceea ce privește conținutul strategiilor de țară, în special neinformarea corespunzătoare a Parlamentului, și solicită, încă o dată, dezvăluirea publică cel puțin a priorităților-cheie ale fiecărei strategii de țară și accesul Parlamentului la strategii, într-un cadru adecvat, pentru a permite un nivel corespunzător de control; încurajează SEAE să adopte indicatori de evaluare a eficienței și să trateze mai explicit secțiunile dedicate diferitelor țări din raportul anual privind drepturile omului și democrația în lume ca fiind rapoarte de punere în aplicare privind strategiile de țară; reamintește angajamentul asumat de UE de a se asigura că strategiile de țară privind drepturile omului sunt luate în considerare la toate nivelurile de elaborare a politicilor în ceea ce privește țările terțe, inclusiv în dialogurile politice și privind drepturile omului;

33. subliniază necesitatea ca delegațiile UE să întocmească un raport anual privind propriile activități în domeniul drepturilor omului;

34. salută rețeaua aproape finalizată de puncte de contact pentru drepturile omului și de ofițeri de legătură pentru apărătorii drepturilor omului în delegațiile UE; invită VP/ÎR și SEAE să elaboreze orientări operaționale clare privind rolul lor în cadrul delegațiilor pentru a le permite să își realizeze pe deplin potențialul, să stabilească standarde credibile și să evite inconsecvențele între delegațiile UE;

35. încurajează intensificarea cooperării dintre rețelele diplomatice ale statelor membre și delegațiile UE din toată lumea, cu scopul de a contribui la dezbaterile grupurilor de lucru în domeniul drepturilor omului din țările terțe;

36. solicită SEAE să se asigure că la toate reuniunile la nivel înalt dintre UE și țări terțe, inclusiv la reuniunile Consiliului de Cooperare/Consiliului de asociere, sunt aduse în discuțiile cazurile apărătorilor drepturilor omului aflați în închisoare; insistă ca toate strategiile de țară privind drepturile omului adoptate în relația dintre UE și țările terțe să includă o secțiune privind susținătorii drepturilor omului aflați în închisoare;

37. reamintește angajamentul de a integra drepturile omului în toate evaluările de impact ale UE; insistă asupra importanței acestui angajament, pentru a asigura faptul că UE respectă, apără și aplică drepturile omului și că activitățile și politicile sale externe sunt concepute și puse în aplicare astfel încât să consolideze drepturile omului în străinătate; solicită UE ca, prin intermediul unei mai bune consultări și coordonări cu societatea civilă și cu instituțiile UE, să îmbunătățească calitatea și caracterul sistematic al evaluărilor sale de impact în domeniul drepturilor omului;

Dialogurile și consultările în domeniul drepturilor omului

38. își reafirmă sprijinul în favoarea unor dialoguri dedicate drepturilor omului ca un instrument al politicii UE în domeniul drepturilor omului, cu condiția ca acestea să nu constituie un scop în sine, ci un mijloc de a asigura angajamente și realizări specifice din partea omologilor; recunoaște valoarea implicării într-un dialog dedicat drepturilor omului, în special cu țările în care există probleme grave legate de aceste drepturi; subliniază, cu toate acestea, nevoia ca UE să tragă concluzii politice clare în cazurile în care dialogul privind drepturile omului nu are rezultate pozitive din cauza absenței dorinței omologului de a se implica cu bună credință sau din cauza absenței unui angajament autentic în direcția reformelor și să pună accentul pe diplomația publică pentru a se asigura că credibilitatea publică a politicii UE în domeniul drepturilor omului nu este pusă în pericol; avertizează, de asemenea, cu privire la devierea discuțiilor privind drepturile omului de la dialogurile politice la nivel înalt; insistă ca UE să aducă efectiv în discuție într-o manieră responsabilă și transparentă cazurile individuale ale apărătorilor drepturilor omului care se află în pericol sau în închisoare, precum și ale prizonierilor politici; solicită ca, în cazul încălcărilor grave ale drepturilor omului, acest aspect să fie plasat în centrul dialogului politic la toate nivelurile;

Joi, 12 martie 2015

39. îndeamnă SEAE să elaboreze un mecanism cuprinzător de revizuire, care să contribuie la evaluarea dialogurilor în lumina insuccesului acestora în ceea ce privește obținerea unor rezultate semnificative și tangibile; solicită, în continuare, UE să își consolideze criteriile de referință pentru a contribui la evaluarea nivelului de succes și la eficientizarea dialogurilor, fapt care ar ajuta la o mai bună aliniere a țărilor cu probleme grave în domeniul drepturilor omului la standardele internaționale în acest domeniu; îndeamnă UE, în lumina, de exemplu, a faptului că dialogul dintre UE și China referitor la drepturile omului nu a avut rezultate semnificative și tangibile și a evenimentelor recente din Hong Kong, să își regândească strategia în domeniul drepturilor omului și să adopte o abordare mai coerentă, unitară și strategică cu privire la drepturile omului;

40. consideră regretabil faptul că, din cauza utilizării unor structuri, formate, frecvențe și metode diferite și a caracterului confidențial al acestor schimburi, nu există un veritabil mecanism de monitorizare și de evaluare a acestor dialoguri și nici indicatori de progres; recomandă clarificarea obiectivelor fiecărui dialog și evaluarea rezultatelor cu consultarea Parlamentului;

41. îndeamnă SEAE să poarte în continuare discuții cu toate țările cu care are în prezent dialoguri pe problema drepturilor omului, solicitând angajamente concrete din partea autorităților în cauză și monitorizând cu regularitate solicitările formulate în timpul consultărilor;

Orientările UE cu privire la drepturile omului

42. salută adoptarea de către Consiliu a orientărilor UE cu privire la drepturile omului pentru persoanele lesbiene, homosexuale, bisexuale, transgen și intersexuale și a orientărilor UE privind libertatea de religie sau de credință, ambele în timpul anului de raportare 2013, precum și a orientărilor privind libertatea de exprimare online și offline în 2014;

43. reamintește faptul că adoptarea orientărilor nu trebuie să ducă la introducerea selectivității în sistemul drepturilor omului, întrucât principiile universalității și indivizibilității trebuie să rămână esențiale; invită Comisia să definească, împreună cu Parlamentul și cu reprezentanții societății civile, criteriile de selecție a tematicilor abordate de aceste orientări, pentru ca procesul de selecție să fie mai clar;

44. invită Comisia să completeze orientările, care ar trebui să stabilească obiective, criterii, mijloace, calendare și indicatori și să includă o revizuire periodică, prin standardizarea conținutului și a formatului, făcându-le astfel să beneficieze de o mai mare claritate; reamintește, în acest sens, faptul că Parlamentul a recomandat recent punerea în aplicare „eficiență și axată pe obținerea de rezultate” a orientărilor în materie de tortură;

45. solicită o participare sporită a actorilor societății civile la elaborarea, evaluarea și revizuirea orientărilor;

46. îndeamnă SEAE și Consiliul să ia măsurile corespunzătoare pentru implementarea și evaluarea orientărilor UE la nivel național; încurajează SEAE și statele membre să se angajeze, de asemenea, în formarea continuă și sensibilizarea personalului SEAE și al delegațiilor UE, precum și a diplomaților statelor membre, pentru a se asigura că orientările UE cu privire la drepturile omului au efectul dorit în ceea ce privește conturarea politicilor reale pe teren;

Politicile UE de susținere a democratizării și a alegerilor

47. subliniază faptul că regimurile democratice nu sunt definite numai de organizarea de alegeri, ci și de respectarea statului de drept, de libertatea de exprimare, de respectarea drepturilor omului, de o justiție independentă și de o administrație imparțială; invită Comisia și SEAE să sprijine procesele democratice care au loc în prezent în țările terțe; evidențiază, în acest sens, importanța monitorizării cursului dat rapoartelor și recomandărilor misiunilor de observare a alegerilor, prin folosirea acestora ca parte a angajamentului UE în sprijinul democrației pentru țara respectivă și prin autorizarea observatorului șef să exercite un rol special în monitorizarea implementării recomandărilor, ca parte integrantă a strategiei cuprinzătoare a Parlamentului de sprijinire a democrației și cu sprijinul organelor permanente ale Parlamentului; remarcă rolul pozitiv pe care îl pot avea misiunile UE de observare a alegerilor în ceea ce privește asigurarea credibilității UE ca partener;

48. invită UE să continue să acționeze pentru definirea celor mai bune practici în acest domeniu în scopul sprijinirii și consolidării proceselor de democratizare; încurajează elaborarea de instrumente cu caracter atât politic, cât și operațional, care să fie utilizate în țări prioritare pentru integrarea în strategia UE a măsurilor de sprijinire a drepturilor omului și a democrației, inclusiv a măsurilor de prevenire a conflictelor și a măsurilor de mediere, într-un mod coerent, flexibil și credibil;

Joi, 12 martie 2015

49. subliniază că tranziția politică și democratizarea trebuie să fie combinate cu respectarea drepturilor omului, cu promovarea justiției, transparenței, răspunderii, reconcilierii și statului de drept și cu înființarea de instituții democratice; solicită un sprijin sistematic din partea UE pentru parlamente alese în mod liber și corect; subliniază necesitatea de a investi în dialoguri politice între partidele aflate la guvernare și cele din opoziție;

50. reamintește că, în urma Primăverii arabe, Uniunea Europeană și-a redefinit politica de vecinătate privind țările sud-mediterraneene și a insistat asupra rolului societății civile și asupra principiului „mai mult pentru mai mult”, cu scopul de a dezvolta parteneriate mai solide cu vecinii săi și de a îi îndruma pe parcursul reformelor și al tranziției democratice;

51. consideră că abordarea bazată pe performanță „mai mult pentru mai mult” ar trebui să orienteze relațiile UE cu toate țările terțe și că UE ar trebui să acorde țărilor partenere un statut avansat numai dacă sunt îndeplinite cerințele clare privind drepturile omului și democrația și că nu ar trebui să ezite să suspende acest statut dacă aceste cerințe nu mai sunt respectate;

52. solicită o utilizare eficientă a noilor tehnologii și a internetului pentru ca informațiile referitoare la drepturile omului și la democrație, precum și programele UE, să fie cât mai accesibile cu puțință persoanelor din întreaga lume;

53. salută activitatea legată de țările-pilot, desfășurată până în prezent de nouă delegații UE, în vederea obținerii unei mai bune coerențe în ceea ce privește sprijinul pentru democrație în relațiile externe ale UE, activitate inițiată în cadrul concluziilor Consiliului din 2009 și 2010 și inclusă în cadrul strategic și planul de acțiune ale UE privind drepturile omului și democrația din 2012;

54. solicită Comisiei și SEAE să își consolideze coordonarea cu Parlamentul în ceea ce privește cea de-a doua generație de țări-pilot, pentru a se asigura că toate instituțiile UE participă și combină cunoștințele lor specifice în urmărirea eficientă a obiectivului de sprijinire a democrației în țări terțe;

55. felicită Fondul european pentru democrație pentru activitatea eficientă legată de promovarea democrației în vecinătatea UE și sprijină o extindere atentă a mandatului acestuia pentru a acționa și în alte societăți care se luptă pentru democratizare; solicită statelor membre, în spiritul solidarității și al angajamentului, să furnizeze fonduri suficiente bugetului Fondului pentru a asigura un sprijin cât mai flexibil și eficient pentru actorii locali ai schimbărilor democratice;

56. subliniază importanța consolidării rolului femeilor în promovarea drepturilor omului și a reformelor democratice, în sprijinirea prevenirii conflictelor și în consolidarea participării și a reprezentării politice; remarcă, de asemenea, în această privință, că ar trebui luate în considerare și urmate recomandările formulate în rapoartele misiunilor UE de observare a alegerilor referitoare la participarea deplină și egală a femeilor la procesul electoral;

57. reamintește că extinderea reprezintă efortul de democratizare al UE cu cel mai mare succes și evidențiază faptul că negocierile cu Balcanii de Vest rămân principalul instrument care ajută aceste țări să creeze societăți pe deplin democratice;

Sprijinul acordat de UE apărătorilor drepturilor omului

58. salută concluziile specifice ale Consiliului privind apărătorii drepturilor omului cu ocazia celei de-a zecea aniversări a Orientărilor UE cu privire la apărătorii drepturilor omului; felicită, de asemenea, Comisia pentru că recurge mai mult la finanțarea IEDDO pentru a acorda granturi de urgență apărătorilor drepturilor omului aflați în pericol iminent și încurajează Comisia să exploreze în continuare noi modalități de a sprijini apărătorii drepturilor omului; reamintește, în acest sens, importanța Fondului european pentru democrație ca instrument de promovare și de protecție a activiștilor, bloggerilor și jurnaliștilor prodemocrație din lumea întreagă;

59. regretă faptul că persecutarea și marginalizarea apărătorilor drepturilor omului reprezintă în continuare o tendință larg răspândită în întreaga lume, în special în țările care nu acceptă universalitatea drepturilor omului;

Joi, 12 martie 2015

60. solicită UE să acorde o atenție deosebită problemei apărătorilor drepturilor omului care se află în închisoare oriunde în lume și necesității ca UE să își intensifice în mod colectiv acțiunile de asigurare a eliberării acestor persoane, luând măsuri precum, printre altele, crearea unui grup de lucru intern al Parlamentului European care să fie la curent, printr-o colaborare strânsă cu societatea civilă, cu cazurile activiștilor aflați în detenție în întreaga lume;

61. își reînnoiește apelul către SEAE de a continua să ofere protecție ONG-urilor, apărătorilor drepturilor omului, activiștilor societății civile, jurnaliștilor și avocaților, prin sporirea eficienței dialogurilor UE privind drepturile omului și prin promovarea priorităților tematice și orientărilor privind drepturile omului ale UE; în acest context, încurajează organizarea de campanii destinate să ajungă la apărătorii drepturilor omului, inclusiv la cei aflați și în zone mai îndepărtate din țări terțe, pentru a contribui la implementarea obiectivelor de politică ale UE;

62. solicită SEAE și Comisiei să se asigure că granturile UE și alte programe sunt disponibile nu numai pentru ONG-uri mari, ci și pentru consolidarea capacităților locale; prin urmare, solicită reducerea sarcinii birocratice, menținând în același timp neafectată răspunderea în cadrul procedurilor contabile și de depunere a cererilor și încurajează luarea în considerare a presiunilor tot mai mari exercitate de regimurile represive asupra societății civile; solicită o abordare mai pragmatică a societăților aflate în tranziție către democrație pentru a asigura sprijinirea organizațiilor și a persoanelor adecvate;

63. solicită SEAE și delegațiilor UE să se angajeze, împreună cu apărătorii drepturilor omului și cu ONG-urile, într-un dialog politic autentic și pragmatic, care să urmărească găsirea celor mai bune căi de a sprijini un mediu favorabil activității lor; solicită ca UE să-și intensifice diplomația activă în țările terțe și să consolideze poziția punctelor de contact pentru drepturile omului, pentru a integra drepturile omului în activitatea politică de zi cu zi a delegațiilor UE relevante, prin aducerea sistematică în discuție a numelor prizonierilor politici, prin implicarea în monitorizarea proceselor și în vizitarea închisorilor și prin urmărirea cazurilor respective; subliniază necesitatea ca UE să utilizeze diplomația publică pentru a-i sprijini pe apărătorii drepturilor omului și să solicite eliberarea activiștilor pentru drepturile omului aflați în detenție; insistă ca reprezentanții de prim rang ai UE, inclusiv VP/ÎR, președintele Consiliului, comisarii, reprezentanții speciali ai UE și oficialități guvernamentale din statele membre să se întâlnească în mod sistematic cu apărătorii drepturilor omului, în special atunci când călătoresc în țări în care societatea civilă este supusă presiunilor;

64. invită VP/ÎR și miniștrii de externe din UE să organizeze o reuniune anuală a Consiliului Afaceri Externe dedicată discuțiilor cu privire la eforturile UE în vederea eliberării apărătorilor drepturilor omului, jurnaliștilor, activiștilor politici și altor persoane care își exercită drepturile în mod pașnic, acordând o atenție deosebită cazurilor expuse în rezoluțiile Parlamentului referitoare la dezbateri privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept;

Sprijinul UE pentru drepturile universale ale omului și organizațiile multilaterale pentru drepturile omului

65. reamintește angajamentul Parlamentului și al Subcomisiei sale pentru drepturile omului de a sprijini un sistem puternic multilateral al drepturilor omului sub egida ONU, care include Comisia a III-a a Adunării Generale, Consiliul pentru Drepturile Omului, Oficiul Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului și activitatea agențiilor specializate relevante ale ONU, cum ar fi Organizația Internațională a Muncii (OIM), precum și cea a Procedurilor speciale din cadrul ONU;

66. reamintește importanța hotărârilor pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului referitoare la respectarea și consolidarea drepturilor omului ca valori și principii de bază, precum și importanța punerii în aplicare a acestor hotărâri de către țările în cauză;

67. reamintește poziția sa clară de a-și instituționaliza prezența în cadrul sesiunilor Adunării Generale a ONU, exprimată în rezoluția sa din 7 februarie 2013 referitoare la prioritățile UE în Consiliul ONU pentru drepturile omului, și consideră că este indispensabil să se trimită în continuare o delegație a Parlamentului European la sesiunile relevante ale Consiliului ONU pentru drepturile omului și ale Adunării Generale a ONU și regretă faptul că această practică a fost întreruptă în 2014;

Joi, 12 martie 2015

68. reamintește importanța participării active a UE în toate mecanismele privind drepturile omului ale ONU, mai ales în Comisia III-a a Adunării Generale și în Consiliul pentru drepturile omului; încurajează statele membre ale UE să facă acest lucru prin co-sponsorizarea și inițierea de rezoluții, prin participarea activă la dezbateri și dialoguri interactive, precum și prin formularea de declarații; sprijină ferm practica UE din ce în ce mai răspândită a inițiativelor transregionale;
69. subliniază încă o dată importanța coordonării și cooperării eficiente dintre SEAE, Comisie, Parlament și statele membre în ceea ce privește drepturile omului; încurajează SEAE, în special prin delegațiile UE de la New York și Geneva, să mărească gradul de coerență din UE, printr-o consultare rapidă și substanțială, pentru a prezenta poziția UE în mod unitar;
70. reamintește importanța acțiunii Uniunii Europene în cadrul Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) în momentul în care aceasta se pregătește să aniverseze 40 de ani de existență; încurajează consolidarea legăturilor dintre UE, OSCE și Consiliul Europei;
71. reamintește, de asemenea, importanța activității Consiliului Europei în acest domeniu și necesitatea ca UE să adere rapid la Convenția europeană a drepturilor omului în conformitate cu tratatele;
72. reafirmă importanța integrării activității desfășurate în New York și Geneva, în contextul Adunării Generale a ONU, al Comisiei a III-a și al Consiliului pentru drepturile omului, în activitățile interne și externe relevante ale UE pentru a se asigura coerența;

Politica UE privind justiția penală internațională și Curtea Penală Internațională

73. își reafirmă sprijinul deplin pentru activitatea Curții Penale Internaționale (CPI) în rolul său de a pune capăt impunității pentru autorii celor mai grave crime care preocupă comunitatea internațională și de a face dreptate victimelor crimelor de război, crimelor împotriva umanității și genocidului; rămâne vigilent în ceea ce privește orice tentativă de subminare a legitimității sau independenței acesteia; reamintește rolul său esențial în dublul proces de justiție și de reconciliere; îndeamnă UE și statele sale membre să coopereze cu Curtea și să îi asigure un sprijin diplomatic și politic puternic în cadrul relațiilor bilaterale și în cadrul tuturor forumurilor, inclusiv la nivelul ONU; se arată îngrijorat de faptul că mai multe mandate de arestare nu au fost încă executate; solicită UE, statelor sale membre și reprezentanților speciali ai UE să promoveze activ CPI, executarea hotărârilor acesteia și lupta împotriva impunității pentru crimele prevăzute în Statutul de la Roma; consideră că numărul din ce în ce mai mare al statelor-parte este o evoluție importantă în ceea ce privește consolidarea universalității Curții; salută ratificarea Statutului de la Roma de către Côte d'Ivoire în februarie 2013, însă consideră regretabil faptul că nici un stat nu a ratificat statutul în 2014; încurajează UE și statele membre ale acesteia să își intensifice eforturile de promovare a ratificării și implementării Statutului de la Roma în vederea lărgirii accesului la justiție pentru victimele crimelor grave, conform dreptului internațional; solicită statelor membre ale UE, în calitate de părți la Statutul de la Roma al CPI, să pună la dispoziția acesteia resursele necesare pentru a-și exercita mandatul cu corectitudine și eficiență; încurajează UE să ofere în continuare asistență justiției penale internaționale și CPI, inclusiv prin sprijinirea actorilor societății civile prin intermediul IEDDO;
74. reiterează solicitarea de creare a funcției de reprezentant special al UE pentru justiție internațională și drept umanitar internațional, astfel încât să se acorde acestor subiecte importanța și vizibilitatea pe care o merită, să se promoveze în mod eficient agenda UE și să se integreze lupta împotriva impunității în toate acțiunile externe ale UE;
75. consideră regretabil faptul că Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale nu este încă inclus în lista de convenții necesare pentru statutul SGP Plus prevăzută în noul regulament SGP; ia act de faptul că mai mulți candidați pentru SGP Plus (de exemplu Armenia și Pakistan) nu sunt state-părți la statut sau nu l-au ratificat; reiterează recomandarea sa ca Statutul de la Roma să fie adăugat pe viitoarea listă de convenții;
76. își reiterează solicitarea ca UE să adopte o poziție comună privind crima de agresiune și amendamentele de la Kampala și invită statele membre să își alinieze rapid legislațiile la definițiile stabilite în amendamentele de la Kampala și la alte obligații în temeiul Statutului de la Roma, pentru a permite anchete și urmăriri penale naționale realizate de către statele membre și consolidarea cooperării cu Curtea;

Joi, 12 martie 2015

77. invită, în perspectiva aniversării a o sută de ani de la genocidul armean, toate statele membre să recunoască acest eveniment și încurajează statele membre și instituțiile UE să contribuie în continuare la recunoașterea sa;

78. îndeamnă SEAE să disemineze bunele practici cu privire la drepturile, protecția și sprijinirea victimelor crimelor și violențelor din țările terțe și să facă schimb de politici anticorupție cu țările terțe, corupția constituind frecvent un factor de facilitare a impunității și motivul nedreptății cu care se confruntă victimele;

Acțiunile UE împotriva pedepsei cu moartea

79. își reiterează opoziția clară față de pedeapsa capitală și încurajează UE și statele sale membre să mențină o politică vizibilă care să aibă ca obiectiv abolirea pedepsei cu moartea la nivel mondial; îndeamnă SEAE să rămână vigilent în ceea ce privește evoluțiile din toate țările și să utilizeze toate mijloacele de influență pe care le are la dispoziție;

80. sprijină pe deplin Rezoluția din decembrie 2014 a Adunării Generale a ONU referitoare la un moratoriu privind aplicarea pedepsei cu moartea ⁽¹⁾;

81. solicită UE să folosească în continuare, în toate forumurile posibile la nivel mondial, cooperarea și diplomația în vederea abolirii pedepsei cu moartea, în conformitate cu Orientările UE privind pedeapsa cu moartea, și să se asigure că fiecărei persoane ce urmează a fi executată i se respectă pe deplin dreptul la un proces corect, fără utilizarea torturii și a altor rele tratamente pentru a smulge mărturii;

82. își exprimă preocuparea cu privire la creșterea raportată a numărului de execuții la nivel mondial între 2012 și 2013, în ciuda faptului că execuțiile sunt limitate la un număr din ce în ce mai redus de țări; invită UE să întreprindă acțiunile necesare legate de numărul în continuare ridicat de execuții din China și Iran, de reluarea execuțiilor în 2013 în Indonezia, Kuwait, Nigeria și Vietnam, de execuția minorilor în Iran, Arabia Saudită și Yemen în 2013, precum și de creșterea marcantă a execuțiilor raportate în Irak și Arabia Saudită;

83. salută reluarea dezbaterii în Statele Unite cu privire la caracterul arbitrar și natura predispusă la erori a pedepsei capitale, campania de a stopa fluxul de substanțe utilizate pentru execuții din Europa spre Statele Unite și abolirea pedepsei cu moartea în 2013 în statul Maryland; încurajează VP/ÎR, RSUE și SEAE să coopereze cu guvernul federal al SUA și guvernele statelor pentru a accelera renunțarea la pedeapsa cu moartea în Statele Unite, cu scopul de a consolida la nivel internațional cooperarea transatlantică, prin promovarea credibilă a drepturilor omului, a justiției internaționale și a democrației;

84. încurajează Comisia să folosească noua flexibilitate oferită de IEDDO pentru a explora noi modalități de a promova abolirea pedepsei cu moartea și de a sprijini acțiunile menite să ducă la evitarea sentințelor de condamnare la moarte sau a execuțiilor;

85. subliniază importanța continuării de către UE a monitorizării condițiilor în care se desfășoară execuțiile în țările care încă mențin pedeapsa cu moartea, precum și importanța susținerii reformei juridice și constituționale în vederea abolirii totale a acestei pedepse;

86. își reiterează convingerea fermă că pedeapsa cu moartea, ca încălcare a dreptului la integritatea personală și demnitate umană, este incompatibilă cu interzicerea pedepselor crude, inumane sau degradante în temeiul dreptului internațional și invită SEAE și statele membre să recunoască oficial această incompatibilitate și să adapteze în consecință politica UE privind pedeapsa capitală; subliniază nevoia de a interpreta orientările UE privind pedeapsa cu moartea și tortura ca fiind transversale;

Acțiunile UE împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante

87. îndeamnă VP/ÎR și SEAE, având în vedere rapoartele constante privind practica larg răspândită a torturii și abuzurilor în lume, să intensifice eforturile UE de combatere a torturii și a pedepselor sau tratamentelor crude, inumane sau degradante; își reiterează îngrijorarea cu privire la faptul că măsurile UE în acest domeniu sunt în continuare în mare măsură insuficiente și nu îndeplinesc angajamentele asumate în temeiul Orientărilor UE privind tortura; solicită, în special, un sprijin mai mare din partea UE pentru instituirea și consolidarea unor mecanisme naționale și regionale de prevenire a

⁽¹⁾ A/RES/69/186.

Joi, 12 martie 2015

torturii; ia act de propunerea de regulament a Comisiei din 14 ianuarie 2014 de modificare a Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (COM(2014)0001), ca răspuns la rezoluția sa din 17 iunie 2010;

88. subliniază faptul că, astfel cum se menționează la articolele 7 și 8 din Statutul de la Roma al CPI, tortura aplicată sistematic sau pe scară largă poate constitui o crimă de război sau o crimă împotriva umanității; subliniază faptul că principiul responsabilității de a proteja conferă comunității internaționale o responsabilitate specială pe care trebuie să o pună în practică;

89. încurajează SEAE să acorde o atenție deosebită concluziilor de țară ale Comitetului ONU contra torturii, ale subcomitetului înființat în temeiul Protocolului opțional la Convenția împotriva torturii și ale Comitetului pentru prevenirea torturii din cadrul Consiliului Europei și să aducă în discuție în mod sistematic aceste preocupări în dialogurile politice cu țările în cauză și în declarațiile publice; invită SEAE, în special delegațiile UE, și statele membre, în special ambasadatele acestora de pe teren, să accelereze, de asemenea, punerea în aplicare a orientărilor UE privind tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante; îndeamnă statele membre să intensifice monitorizarea comerțului cu bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a săvârși acte de tortură sau pentru a impune tratamente inumane sau degradante, precum și monitorizarea comerțului cu tehnologii și bunuri cu dublă utilizare;

90. subliniază faptul că membrii grupurilor vulnerabile, cum ar fi minoritățile etnice, lingvistice și religioase, sunt expuse mai frecvent torturii sau relelor tratamente în detenție, necesitând, prin urmare, o atenție specială;

91. condamnă exportul realizat de întreprinderi europene de bunuri și arme susceptibile a fi utilizate pentru acte de tortură sau pentru alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante, inclusiv în cadrul reprimării protestelor; sprijină, în acest context, procesul de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 1236/2005;

92. reiterează importanța unor mecanisme eficiente de control al exporturilor pentru anumite medicamente ce pot fi folosite pentru execuții și echipamente ce pot fi folosite pentru tortură; invită Comisia să elimine ambiguitățile rămase în textul regulamentului prin introducerea unei clauze generale privind utilizarea finală, care ar interzice exportul oricărui medicament ce ar putea fi utilizat pentru tortură sau execuții;

93. invită Uniunea și statele sale membre să deponă eforturi pentru a asigura ratificarea de către toate țările terțe a Convenției internaționale privind protecția tuturor persoanelor împotriva dispariției forțate, din 20 decembrie 2006;

Drepturile omului în acordurile comerciale ale UE și alte acorduri internaționale

94. solicită UE să se asigure că acordurile comerciale încheiate cu țări terțe favorizează dezvoltarea economică și socială a acestora și garantează o bună gestionare a resurselor lor naturale, inclusiv a terenurilor și a apei; își reiterează apelul în favoarea includerii sistematice a unor clauze obligatorii, executabile și nenegociabile privind drepturile omului în acordurile internaționale ale UE, inclusiv în acordurile comerciale și de investiții, încheiate sau care urmează să fie încheiate cu țări terțe și solicită o mai bună consultare cu Parlamentul în etapele inițiale ale procesului de negociere pentru acorduri comerciale și de investiții, monitorizarea efectivă a aplicării clauzelor privind drepturile omului și prezentarea de rapoarte Parlamentului privind aspectele legate de drepturile omului din acorduri;

95. subliniază faptul că politica comercială contribuie la îndeplinirea obiectivelor globale ale UE și că, în temeiul articolului 207 din TFUE, politica comercială a UE trebuie să se desfășoare „în cadrul principiilor și al obiectivelor acțiunii externe a Uniunii”; subliniază, în plus, faptul că, în temeiul articolului 3 din TUE, Uniunea „contribuie la pacea, securitatea, dezvoltarea durabilă a planetei, solidaritatea și respectul reciproc între popoare, comerțul liber și echitabil, eliminarea sărăciei și protecția drepturilor omului și, în special, a drepturilor copilului, precum și la respectarea strictă și dezvoltarea dreptului internațional, inclusiv respectarea principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite”;

Joi, 12 martie 2015

96. invită Comisia să ia în considerare, atunci când elaborează viitoarea sa strategie comercială, rolul important al comerțului și al acordurilor internaționale în promovarea drepturilor omului pe plan internațional;

97. insistă asupra necesității continuării cooperării și dialogului multilateral în domeniul drepturilor omului între UE și, în special, Organizația Mondială a Comerțului și ONU, în vederea asigurării unui cadru comercial multilateral, care să contribuie la respectarea drepturilor omului;

98. reamintește faptul că SGP a fost conceput astfel încât să asigure respectarea de către țările beneficiare a principiilor prevăzute de convențiile internaționale în domeniul drepturilor omului și a standardelor fundamentale de muncă și că acesta include un regim special de preferințe tarifare suplimentare în vederea promovării ratificării și a aplicării efective a convențiilor internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului și al dreptului muncii, al protecției mediului și al bunei guvernante; reamintește faptul că nerespectarea acestor condiții poate duce la suspendarea regimului comercial; reamintește importanța unei monitorizări periodice și a unei evaluări a aplicării convențiilor internaționale în țările care beneficiază de SGP Plus;

99. salută intrarea în vigoare la 1 ianuarie 2014 a sistemului SGP revizuit; reamintește că SGP Plus a fost menținut în sistemul generalizat de preferințe și că impune țărilor care solicită să beneficieze de el să se angajeze să coopereze integral și pe deplin cu organizațiile internaționale în ceea ce privește respectarea convențiilor internaționale în domeniul drepturilor omului și al drepturilor lucrătorilor;

Afacerile și drepturile omului

100. consideră regretabil faptul că încă lipsește o abordare globală privind modul în care marile companii respectă standardele în materie de drepturile omului la nivel mondial și că acest lucru permite anumitor state și companii să eludeze astfel de norme; subliniază, prin urmare, necesitatea adoptării unor norme privind responsabilitatea socială a întreprinderilor (RSI); sprijină ferm punerea în aplicare a principiilor directe ale ONU privind afacerile și drepturile omului; solicită, în special, Comisiei să introducă măsuri eficiente pentru a pune în funcțiune cadrul „protecție, respect și remediere” al ONU, propus de către John Ruggie, Reprezentantul Special al Secretarului General al ONU pentru afaceri și drepturile omului; reamintește importanța promovării principiilor RSI, inclusiv în activitățile de afaceri desfășurate în afara UE, și a asigurării respectării lor pe parcursul întregului lanț de aprovizionare, în special în ceea ce privește comerțul ilegal cu lemn, traficul cu specii sălbatice și comerțul cu minereuri provenite din zone de conflict; își exprimă convingerea că întreprinderile europene și filialele acestora, precum și subcontractanții lor, ar trebui să joace un rol-cheie în promovarea și răspândirea standardelor internaționale în materie de afaceri și drepturile omului în întreaga lume;

101. solicită ca Comisia și SEAE să încurajeze delegațiile UE din lume să coopereze cu întreprinderile din UE pentru a promova respectarea drepturilor omului și pentru a se asigura că „afacerile și drepturile omului” reprezintă una dintre temele centrale incluse în cererile de propuneri locale în temeiul IEDDO; invită statele membre să se asigure că întreprinderile care intră sub incidența dreptului lor național nu ignoră drepturile omului sau standardele sociale, de sănătate și de protecție a mediului care li se aplică, atunci când își stabilesc sediul sau își desfășoară activitatea într-o țară terță;

102. atrage atenția asupra Strategiei UE pentru 2011-2014 privind responsabilitatea socială a întreprinderilor, care invită statele membre să elaboreze planuri naționale de punere în aplicare a principiilor directe ale ONU privind afacerile și drepturile omului; își reiterează solicitarea adresată Comisiei de a prezenta periodic rapoarte cu privire la punerea în aplicare a principiilor directe privind afacerile și drepturile omului de către statele membre, inclusiv a planurilor lor de acțiune naționale; consideră regretabilă lipsa înregistrării de progrese de către Comisie în a da curs solicitării Parlamentului de a propune acte legislative care să impună întreprinderilor din UE să se asigure că **tranzacțiile** lor nu îi sprijină pe cei care generează conflictele sau încalcă grav drepturile omului;

103. reafirmă faptul că întreprinderile europene ar trebui să acționeze cu diligența necesară pentru a se asigura că operațiunile lor respectă drepturile omului, indiferent de locul unde se desfășoară; subliniază importanța unei raportări semnificative referitoare la impactul proiectelor sprijinite de instituțiile financiare europene în ceea ce privește drepturile omului și aspectele sociale și de mediu; insistă asupra necesității ca aceste instituții să asigure conformitatea activităților lor cu articolul 21 din TUE, care prevede, printre altele, obligația de a respecta drepturile omului;

Joi, 12 martie 2015

104. constată că întreprinderile n-ar trebui să considere acest lucru o provocare, ci mai degrabă o oportunitate de a crea un nou potențial de afaceri în regiunile care au cel mai mult nevoie de investiții sustenabile și responsabile și un mijloc prin care să contribuie la respectarea drepturilor omului în țările în curs de dezvoltare;

105. invită Comisia și Consiliul să se asigure că întreprinderile deținute de cetățeni ai unor țări terțe sau de state terțe, stabilite în statele membre, nu sprijină persoane care generează conflicte sau care comit încălcări grave ale drepturilor omului, inclusiv forme moderne de sclavie, precum traficul de persoane și angajarea de persoane în condiții abominabile;

106. invită Comisia și SEAE să ia inițiative ferme pentru îmbunătățirea accesului la justiție al victimelor încălcărilor drepturilor omului legate de activități de afaceri în afara UE; insistă, de asemenea, asupra necesității de a introduce căi eficiente de atac pentru a sancționa marile companii vinovate de încălcarea drepturilor omului și pentru a acorda reparații victimelor unor astfel de încălcări;

107. solicită UE să se implice în noua dezbatere cu privire la un instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic privind afacerile și drepturile omului în cadrul sistemului ONU;

108. reamintește cele patru standarde universale de bază privind munca, astfel cum sunt prevăzute în instrumentele OIM, și anume: libertatea de asociere și dreptul la negocieri colective, eliminarea tuturor formelor de muncă forțată, exploatare și sclavie, abolirea exploatării prin muncă a copiilor și eliminarea discriminării în domeniul ocupării forței de muncă;

109. subliniază în special necesitatea urgentă de a respecta libertatea de asociere și de a combate toate formele de represiune, inclusiv asasinarea reprezentanților sindicali;

110. constată cu mare îngrijorare că, potrivit OIM, aproximativ 21 de milioane de bărbați, femei și copii din întreaga lume se află într-o formă de sclavie; subliniază necesitatea de a aborda chestiunea drepturilor omului într-o manieră holistică și indivizibilă, punând accent atât pe drepturile civile și politice cât și pe cele economice, sociale, culturale și legate de mediu și prin asumarea fermă și obligatorie a unui angajament în favoarea respectării acestora, deoarece fără aceste drepturi, nu poate exista dezvoltare; subliniază nevoia analizării cauzelor profunde ale sărăciei; subliniază obligația de a respecta standardele internaționale în domeniul muncii, în conformitate cu Agenda OIM privind munca decentă; consideră că ar trebui acordat un rol mai important aspectelor sociale în relațiile externe ale UE; consideră regretabil, în acest context, faptul că UE nu are un format standard pentru o „clauză socială” care să fie introdusă în toate acordurile comerciale externe; îndeamnă UE, prin urmare, să includă un capitol privind dezvoltarea și o clauză socială care să reflecte standardele de muncă de bază ale OIM în toate acordurile sale comerciale externe;

111. constată că deteriorarea situației securității la nivel mondial și criza financiară din ce în ce mai gravă de la prăbușirea din 2008 a determinat o creștere a muncii copiilor în țările cele mai sărace din lume și ar putea avea implicații juridice și legate de reputație asupra întreprinderilor care se aprovizionează cu bunuri din țările în curs de dezvoltare; îndeamnă VP/ÎR și SEAE să promoveze în continuare Programul internațional pentru eliminarea muncii copiilor, în special în țările în curs de dezvoltare, unde un număr deplorabil de mare de copii sunt puși să muncească pentru a suplimenta venitul familiei;

Acțiunile UE pentru asigurarea libertății de exprimare online și offline și pentru limitarea impactului tehnologiilor de supraveghere asupra drepturilor omului

112. recunoaște că evoluția rapidă a tehnologiilor informației și comunicațiilor a transformat mediul de exercitare a libertății de exprimare și a accesului la informații în lume, generând avantaje considerabile, dar și motive serioase de îngrijorare; salută, în acest context, adoptarea de către Consiliu în mai 2014 a orientărilor dedicate ale UE privind libertatea de exprimare online și offline;

113. reiterează faptul că libertatea de exprimare și libertatea, independența și pluralismul presei sunt elemente esențiale pentru o democrație sustenabilă, sporind la maximum implicarea societății civile și autonomizând cetățenii, și, prin urmare, sunt indispensabile pentru asigurarea transparenței și asumării răspunderii în viața publică;

114. solicită un sprijin sporit în domeniul promovării libertății presei, al protejării jurnaliștilor independenți și a bloggerilor, al reducerii diviziunii digitale și al facilitării accesului nerestricționat la informații și comunicare și a accesului necenzurat la internet (libertatea digitală);

Joi, 12 martie 2015

115. solicită UE și statelor sale membre să își intensifice monitorizarea și să condamne clar și rapid toate restricțiile impuse asupra libertății de exprimare, inclusiv utilizarea agresivă a dispozițiilor de drept penal privind calomnia și a altor legi restrictive și criteriile restrictive sau procedurile greoaie de acces la înregistrarea ca jurnalist sau la orice altă profesie asociată presei, precum și să înființeze o casă a presei și să aibă inițiative ferme în vederea sprijinirii unui mai bun acces la informațiile de interes public;

116. condamnă toate restricțiile impuse asupra comunicării digitale, inclusiv închiderea site-urilor de internet și blocarea conturilor personale, atunci când acestea vizează societatea civilă, activiștii pentru libertăți civile și presa liberă;

117. își exprimă îngrijorarea cu privire la proliferarea și răspândirea tehnologiilor de monitorizare, supraveghere, cenzură și filtrare, care reprezintă o amenințare crescândă la adresa activiștilor în domeniul drepturilor omului și al democrației din țările autocratice, și care, de asemenea, ridică întrebări îngrijorătoare cu privire la dreptul la viață privată în țările democratice, chiar și atunci când sunt utilizate în scopuri legitime, cum ar fi combaterea terorismului, siguranța statului sau aplicarea legii;

118. recunoaște că în Europa există producători importanți de tehnologii de piratare și supraveghere, care pot fi folosite pentru încălcarea drepturilor omului și pentru atacarea infrastructurii digitale europene; solicită Comisiei să revizuiască sistemul european de control al exporturilor, astfel încât tehnologiile periculoase să nu ajungă pe mâini greșite;

119. salută publicarea de către Comisie în iunie 2013 a Ghidului sectorial TIC (tehnologii ale informației și comunicațiilor) referitor la punerea în aplicare a principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului; rămâne, cu toate acestea, preocupat de comerțul cu produse și servicii destinate să împiedice accesul la internet, să permită supravegherea în masă și monitorizarea traficului pe internet și a comunicațiilor mobile, să filtreze rezultatele căutărilor sau să intervină în conversații private; atrage atenția asupra comunicării Comisiei din 24 aprilie 2014 intitulată „Revizuirea politicii privind controlul exporturilor: asigurarea securității și a competitivității într-o lume în schimbare” COM(2014) 0244, care recunoaște, printre altele, problemele legate de drepturile omului întâlnite în cazul exportului anumitor tipuri de TIC; invită, prin urmare, Comisia, să analizeze modalitățile prin care ar putea îmbunătăți această situație, în vederea unei posibile adoptări a unor orientări actualizate privind controlul exporturilor;

120. invită Comisia să sprijine în continuare inițiativele legate de dezvoltarea și diseminarea tehnologiilor de securitate digitală, pentru a consolida capacitățile apărătorilor drepturilor omului prin oferirea unor mecanisme sigure de colectare, codificare și stocare pentru a evita monitorizarea de către guverne represive;

Sprijinul UE pentru societatea civilă și libertatea de întrunire și asociere

121. își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la reducerea spațiului de acțiune legitimă a societății civile în numeroase țări din lume; consideră că o societate civilă liberă este unul din fundamentele protecției și sprijinirii drepturilor omului și valorilor democratice în toate societățile; în acest sens, salută toate programele UE care au drept scop formarea tinerilor profesioniști din țări terțe și simplificarea programelor de schimburi de studenți pentru cetățenii țărilor terțe, întrucât acestea stimulează participarea activă a tinerilor la construcția democrației și contribuie într-o manieră eficientă la dezvoltarea societății civile;

122. solicită UE și statelor sale membre să-și intensifice monitorizarea și să condamne clar și rapid toate restricțiile la adresa libertății de întrunire și asociere, inclusiv interzicerea organizațiilor societății civile, utilizarea agresivă a legilor de drept penal privind calomnia și a altor legi restrictive, cerințele excesive privind înregistrarea și raportarea, normele extrem de restrictive privind finanțările externe și interdicția ca ONG-urile să se angajeze în activități politice sau să aibă contacte cu cetățeni străini;

123. solicită UE și statelor sale membre să ridice problema încălcării libertății de întrunire și de asociere la orice nivel de dialog politic, inclusiv la nivelul cel mai înalt, atunci când alte forme de dialog, inclusiv dialogul privind drepturile omului, nu au condus la ameliorări concrete pe teren; îndeamnă UE și statele sale membre să folosească aceste dialoguri pentru a aduce în discuție cazuri individuale, în special cele care implică persoane arestate numai pentru că și-au exercitat dreptul de întrunire și asociere pașnică;

Joi, 12 martie 2015

124. încurajează reprezentanții delegațiilor UE și ambasadele statelor membre să monitorizeze procesele apărătorilor drepturilor omului și ale tuturor celor deținuți numai pentru că și-au exercitat dreptul la întrunire și asociere pașnică și, atunci când este cazul, să condamne public nerespectarea dreptului la un proces echitabil;

125. solicită UE să includă respectarea și promovarea libertății de întrunire și de asociere ca o prioritate fundamentală în viitorul plan de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația și să stabilească acțiuni specifice în acest domeniu, întrucât libertatea de întrunire și de asociere reprezintă un element esențial pentru democrație și pentru o societate deschisă;

126. își reafirmă susținerea pentru alocarea majorității fondurilor IEDDO în vederea sprijinirii apărătorilor drepturilor omului și acțiunilor societății civile în lume și sprijină dezvoltarea unor fonduri de apărare în instanță, care să îi ajute pe jurnaliștii și activiștii persecutați să aibă acces la un avocat și la un proces corect;

127. subliniază importanța, la nivel național, a instituțiilor naționale privind drepturile omului pentru monitorizarea și sensibilizarea în domeniul drepturilor omului și pentru asigurarea de măsuri reparatorii pentru victimele încălcărilor; solicită UE să elaboreze o politică care să sprijine instituțiile naționale privind drepturile omului, în conformitate cu principiile de la Paris, și să o transforme într-o prioritate în materie de asistență externă, în special în cadrul Instrumentului european de vecinătate;

Libertatea de gândire, de conștiință și de religie sau de convingeri

128. condamnă toate formele de violență și discriminare pe motive ideologice, religioase sau de convingere, astfel cum prevede articolul 10 din TFUE; își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la rapoartele continue privind violența și discriminarea împotriva minorităților religioase în lume, inclusiv în Orientul Mijlociu; subliniază faptul că libertatea de gândire, de conștiință, de religie sau convingeri reprezintă un drept fundamental asociat altor drepturi ale omului și libertăți fundamentale și care include dreptul de a crede sau nu, dreptul de a își manifesta sau nu religia sau convingerea și dreptul de a adopta, schimba sau abandona o credință sau de reveni la aceasta, astfel cum se prevede la articolul 18 din Declarația Universală a Drepturilor Omului;

129. solicită UE și statelor sale membre să se asigure că minoritățile religioase sunt respectate în întreaga lume, în special în Orientul Mijlociu, unde ISIS și alte grupări teroriste persecută creștini, inclusiv catolici, armeni apostolici, copti și yezidiți, precum și minorități musulmane;

130. condamnă cu fermitate atacurile comise împotriva creștinilor în mai multe țări din întreaga lume și își exprimă solidaritatea cu familiile victimelor; este profund îngrijorat cu privire la numărul tot mai mare de episoade de represalii, discriminare, intoleranță și atacuri violente împotriva comunităților creștine, în special în Africa, Asia și Orientul Mijlociu; solicită în continuare guvernelor să îi aducă în fața justiției pe toți cei vinovați; este profund îngrijorat cu privire la situația actuală a creștinilor în Coreea de Nord, Somalia, Siria, Irak, Afganistan, Arabia Saudită, Pakistan, Uzbekistan, Yemen, Nigeria și multe alte țări, unde creștinii trăiesc cu teama că vor fi omorâți, torturați, violați și răpiți și că își vor vedea bisericile deteriorate sau distruse;

131. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la situația persoanelor care aparțin minorității musulmane rohingya în Myanmar/Birmania, cărora li se refuză cetățenia acestei țări și care se confruntă în mod sistematic cu persecuții și încălcări ale drepturilor omului; reamintește rezoluția sa din 13 iunie 2013 referitoare la situația musulmanilor rohingya ⁽¹⁾;

132. salută adoptarea în cursul anului de raportare 2013 a orientărilor UE privind promovarea și protejarea libertății religioase și a convingerilor și invită instituțiile UE și statele membre să acorde o atenție deosebită punerii în aplicare a acestor orientări, atât în cadrul forumurilor internaționale și regionale, cât și în cadrul relațiilor bilaterale cu țări terțe, în special în ceea ce privește situația vulnerabilă a apostatilor; îl felicită pe noul VP/ÎR pentru declarația conform căreia libertatea de religie sau de credință este una dintre primele priorități în domeniul drepturilor omului; încurajează VP/ÎR și SEAE să se angajeze într-un dialog permanent cu ONG-urile, cu grupările religioase sau de credință și cu liderii religioși;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2013)0286.

Joi, 12 martie 2015

133. salută angajamentul UE de a promova dreptul la libertatea de religie sau de credință în cadrul forumurilor internaționale și regionale, inclusiv ONU, OSCE, Consiliul Europei și alte mecanisme regionale; încurajează UE să continue să depună, anual, rezoluția sa privind libertatea de religie sau de credință la Adunarea Generală a ONU și să sprijine mandatul Raportorului special al ONU privind libertatea de religie sau de credință;

Drepturile femeilor și fetelor

134. salută sprijinul UE pentru rezoluțiile ONU referitoare la aspectele de gen, în special la eliminarea violenței împotriva femeilor și a fetelor, discriminarea femeilor, rolul libertății de exprimare și opinie în autonomizarea femeii, precum și pentru declarațiile ONU referitoare la căsătoriile timpurii și forțate și la mutilarea genitală feminină;

135. solicită UE să participe activ la cea de a 59-a sesiune a Comisiei pentru Statutul Femeii și să continue lupta împotriva tuturor tentativelor de a submina Platforma pentru acțiune de la Beijing a ONU în ceea ce privește, printre altele, accesul la educație și sănătate ca drept fundamental al omului și drepturile sexuale și reproductive;

136. consideră regretabil faptul că corpul femeilor și fetelor, în special în ceea ce privește respectarea sănătății și drepturilor lor sexuale și reproductive, continuă să reprezinte un teren de luptă ideologică și solicită UE și statelor sale membre să recunoască drepturile inalienabile ale femeilor și fetelor la integritate fizică și la luarea de decizii în condiții de autonomie în ceea ce privește, printre altele, dreptul la accesul la planificarea familială voluntară și la avortul legal și în condiții de siguranță, la protecție împotriva violenței, inclusiv împotriva mutilării genitale feminine, căsătoriilor copiilor, căsătoriilor timpurii și forțate și violului conjugal;

137. condamnă din nou toate tipurile de abuz și violență împotriva femeilor și fetelor, în special utilizarea violenței sexuale ca armă de război și violența domestică; invită, în consecință, toate statele membre ale Consiliului Europei să semneze și să ratifice Convenția de la Istanbul privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice; solicită, prin urmare, UE să facă demersurile necesare aderării la această convenție pentru a asigura coerența între acțiunea internă și cea externă a UE privind violența împotriva femeilor și fetelor;

138. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la faptul că guvernele ignoră cazurile inumane de abuz sexual împotriva femeilor, în condițiile în care una din trei femei din lume este supusă violenței pe parcursul vieții; îndeamnă SEAE să elaboreze în continuare bune practici pentru combaterea violului și a violenței sexuale împotriva femeilor în țările terțe, în scopul soluționării cauzelor profunde ale acestei probleme;

139. subliniază că este important ca autoritățile să se angajeze să organizeze campanii educaționale orientate către bărbați, în special către generațiile tinere, cu scopul de a preveni și de a elimina treptat toate tipurile de violență de gen; subliniază necesitatea de a se asigura că specialiștii în domeniul sănătății, polițiștii, procurorii și judecătorii, atât cei din UE, cât și cei din țările terțe, sunt instruiți în mod corespunzător pentru asistarea și sprijinirea victimelor violenței;

140. subliniază că violența de gen, inclusiv practicile dăunătoare cutumiare și tradiționale, reprezintă o încălcare a drepturilor fundamentale și, în special, a demnității umane, a dreptului la viață și a dreptului la integritatea persoanei;

141. subliniază că Convenția de la Istanbul privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice reprezintă un instrument internațional important și obligatoriu și, prin urmare, că aderarea unui număr din ce în ce mai mare de țări la aceasta va contribui în mod semnificativ la dezvoltarea unei politici integrate pentru protejarea și autonomizarea victimelor și pentru promovarea unei cooperări internaționale în acest domeniu;

142. solicită Consiliului să includă problema avortului selectiv în funcție de sexul copilului în orientările UE privind violența împotriva femeilor și a fetelor; încurajează Comisia și Consiliul să dezvolte indicatori și metode de colectare a datelor cu privire la acest fenomen și încurajează SEAE să includă această chestiune în dezvoltarea și implementarea strategiilor de țară privind drepturile omului;

Joi, 12 martie 2015

143. subliniază importanța realizării unor campanii de informare și sensibilizare în comunitățile în care sunt practicate mutilarea genitală feminină, abuzul sexual al tinerelor fete, căsătoriile timpurii și forțate, feminicidul și alte încălcări ale drepturilor omului pe criterii de gen, și a implicării apărătorilor drepturilor omului care luptă deja pentru a pune capăt acestor practici în pregătirea și implementarea acestor campanii; reamintește că căsătoria copiilor, căsătoria timpurie și forțată și neaplicarea unei vârste minime legale pentru căsătorie nu constituie doar o încălcare a drepturilor copiilor, ci și un obstacol în calea autonomizării femeilor;

144. condamnă cu fermitate utilizarea violenței sexuale împotriva femeilor și fetelor ca tactică de război, inclusiv infracțiunile precum violurile în masă, sclavia sexuală, prostituția forțată, persecuțiile pe motiv de gen, inclusiv mutilarea genitală a femeilor, traficul de persoane, turismul sexual, căsătoriile timpurii și forțate, crimele de onoare și toate celelalte forme de violență sexuală de o gravitate comparabilă; rămâne deosebit de preocupat în acest sens de situația din regiunea Marilor Lacuri din Africa și din Siria, de exemplu; își exprimă sprijinul pentru activitatea Entității Națiunilor Unite pentru Egalitatea de Gen și Emanciparea Femeii (ONU Femei), a Raportorului special al ONU privind violența împotriva femeilor, cauzele și consecințele sale, și a Reprezentantului special al ONU privind violența sexuală în perioade de conflict; salută faptul că în anul 2014 Premiul Saharov i-a fost acordat medicului Denis Mukwege pentru lupta remarcabilă purtată pentru protejarea fetelor și a femeilor victime ale violenței sexuale în timpul conflictelor armate;

145. atrage atenția asupra faptului că Statutul de la Roma clasifică crimele pe motive de gen și crimele de violență sexuală în rândul crimelor de război, al crimelor împotriva umanității sau al elementelor constitutive ale genocidului sau torturii; salută, în acest context, Rezoluția nr. 2106 a Consiliului de Securitate al ONU privind prevenirea violenței sexuale în perioade de conflict, adoptată la 24 iunie 2013, care reafirmă că CPI joacă un rol esențial în lupta împotriva impunității pentru crimele sexuale și pe motiv de gen; invită UE să sprijine aplicarea deplină a acestor principii;

146. reamintește angajamentul UE de a integra drepturile omului și aspectele de gen în misiunile aferente politicii de securitate și apărare comune, în conformitate cu Rezoluțiile de referință nr. 1325 și 1820 ale Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea; își reiterează, în acest sens, apelul către UE și statele sale membre de a sprijini, în procesul de construire a unei reconcilierii sustenabile, participarea sistematică a femeilor, ca o componentă vitală a proceselor de pace, și de a recunoaște necesitatea de a integra perspectivele de gen în acțiunile de prevenire a conflictelor, în operațiunile de menținere a păcii, în activitățile de asistență umanitară și de reconstrucție post-conflict și în procesul de tranziție democratică;

147. consideră că subreprezentarea femeilor în procesele decizionale politice este o problemă legată de drepturile fundamentale și de democrație, valori care ar trebui să evidențieze capacitatea guvernelor de a se dedica pe deplin proceselor de construire și menținere a democrației; salută stabilirea în legislație a sistemelor de paritate și a cotelor de gen și solicită desfășurarea procesului legislativ necesar cât mai curând posibil;

148. solicită UE și statelor sale membre să sprijine participarea deplină a femeilor la procesele de luare a deciziilor politice și economice, în special la procesele de consolidare a păcii, de tranziție democratică și de soluționare a conflictelor; încurajează statele membre, Comisia și SEAE să se concentreze asupra emancipării economice și politice a femeilor în țările în curs de dezvoltare, promovând implicarea lor în cadrul întreprinderilor și în implementarea de proiecte regionale și de dezvoltare locală;

149. subliniază necesitatea asigurării faptului că femeile din Europa și din restul lumii au dreptul să facă liber propriile alegeri, în condiții de egalitate cu bărbații, fără nicio constrângere de ordin ideologic, politic sau religios;

Drepturile omului și corupția

150. reamintește că corupția constituie o încălcare a drepturilor omului și că UE a cerut o competență pentru semnarea Convenției ONU împotriva corupției (UNCAC);

Joi, 12 martie 2015

151. regretă lipsa până în prezent a unei reacții la cererea Parlamentului adresată VP/ÎR de a prezenta un plan de acțiune al UE împotriva corupției, pentru monitorizarea eficientă a recomandărilor UNCAC, inclusiv a obligației care le revine statelor participante de a publica și disemina informații privind corupția, de a stabili canale de raportare a încălcărilor și de a crea un cadru juridic corespunzător pentru protecția martorilor și pentru activitățile societății civile din acest domeniu;

152. încurajează Europol să continue dezvoltarea de parteneriate strategice și operaționale cu țările terțe pentru combaterea mai eficientă a corupției și a criminalității organizate;

153. invită Comisia să elaboreze mecanisme financiare inovatoare pentru punerea în aplicare a reformelor fiscale și consolidarea luptei împotriva corupției, a fluxurilor financiare ilicite și a evaziunii fiscale; încurajează, în acest context, luarea în calcul a posibilității stabilirii unor parteneriate de tip public-privat, combinarea granturilor și împrumuturilor și sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare pentru o mai bună mobilizare a resurselor lor interne; ia act de solicitarea referitoare la instituirea unei taxe internaționale pe tranzacțiile financiare, care ar putea acționa ca o sursă suplimentară de finanțare pentru dezvoltare, și reamintește statelor membre că au convenit deja să introducă taxa pe tranzacții financiare în țările lor și că s-au angajat să rezerve o parte din fondurile astfel obținute pentru finanțarea activelor publice la nivel mondial, inclusiv dezvoltarea;

154. constată că țările terțe cu o guvernare deficitară și fluxuri mari de ajutor au, de asemenea, un nivel mai ridicat de corupție, ceea ce deteriorează, în consecință, obiectivul vizat de ajutorul pentru dezvoltare și periclitează dezvoltarea drepturilor omului; invită SEAE să sprijine programele de dezvoltare în care ajutorul umanitar și transparența se completează reciproc, pentru a reuși promovarea drepturilor omului în țările terțe;

155. își reiterează apelul către UE și statele sale membre de a sprijini crearea funcției de Raportor special al ONU pentru infracțiuni financiare, corupție și drepturile omului;

Traficul de persoane

156. condamnă activitățile ilicite de trafic de persoane, de trafic de persoane pentru extragerea de organe și orice alte activități abuzive ce încalcă dreptul la integritatea corporală și implică violență; subliniază necesitatea de a combate traficul de persoane, majoritatea victimelor acestuia fiind femei exploatate în scopuri sexuale;

157. solicită UE să integreze cu prioritate lupta împotriva traficului de persoane atât în politicile sale interne, cât și în cele externe, acordând o atenție deosebită protecției victimelor; solicită UE să depună eforturi mai intense și revizuite periodic; subliniază necesitatea consolidării cooperării cu țările terțe în ceea ce privește schimbul de bune practici și desființarea rețelelor internaționale de trafic de persoane, care se folosesc, de asemenea, de internet pentru a găsi noi victime; reiterează necesitatea ca toate statele membre UE să pună în aplicare Directiva UE nr. 2011/36/UE și Strategia UE în vederea eradicării traficului de persoane pentru perioada 2012-2016;

Discriminarea pe bază de castă

158. condamnă încălcările drepturilor omului ce continuă să fie comise împotriva persoanelor care se confruntă cu ierarhiile de castă și cu discriminarea pe criterii de castă, inclusiv refuzul egalității și al accesului la justiție și la un loc de muncă, segregarea continuă și obstacolele impuse de sistemul castelor în calea exercitării drepturilor umane fundamentale și a dezvoltării; solicită UE să adopte o politică de direcționare a acțiunilor pentru eliminarea discriminării pe criterii de castă și să includă în noul plan de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația obiective de politică privind discriminarea pe criterii de castă;

Drepturile persoanelor LGBTI

159. consideră regretabil faptul că 78 de țări incriminează încă homosexualitatea, 10 dintre acestea prevăzând pedeapsa cu moartea (Arabia Saudită, Nigeria, Mauritania, Sudan, Sierra Leone, Yemen, Afganistan, Iran, Maldive și Brunei) și 20 de țări incriminează încă identitățile transgen; condamnă cu fermitate recrudescența recentă a legilor discriminatorii și consideră că practicile și actele de violență împotriva persoanelor bazate pe orientarea lor sexuală și pe identitatea de gen nu ar trebui să rămână nepedepsite; încurajează monitorizarea atentă a situației din Nigeria, Uganda, Malawi, India și Rusia, unde legi noi sau evoluții juridice recente amenință grav libertatea minorităților sexuale; își reafirmă sprijinul pentru activitatea neîntreruptă depusă de Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului în scopul combaterii acestor legi și practici discriminatorii și, în general, pentru activitatea ONU cu privire la această chestiune;

Joi, 12 martie 2015

160. sprijină ideea conform căreia SEAE ar trebui să acorde prioritate acțiunilor în acest domeniu și să acorde o atenție specială situațiilor în care pedeapsa cu moartea este în vigoare și/sau în care persoanelor LGBTI sunt supuse torturii și relelor tratamente, condamnând aceste practici în conformitate cu Orientările UE privind pedeapsa cu moartea și Orientările UE privind tortura și alte pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante;

161. salută adoptarea în 2013 a Orientărilor UE pentru promovarea și protejarea respectării tuturor drepturilor omului pentru persoanele lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI); invită SEAE și Comisia să ridice problema drepturilor persoanelor LGBTI în dialogurile politice și cele privind drepturile omului cu țări terțe și în forumurile multilaterale; subliniază că este important ca Comisia și SEAE să ridice în continuare problema drepturilor persoanelor LGBTI în dialogurile politice și cele privind drepturile omului și să utilizeze IEDDO pentru sprijinirea organizațiilor care apără drepturile persoanelor LGBTI, oferindu-le capacitatea de a contesta legile homofobe și transfobe și discriminarea împotriva persoanelor LGBTI, sensibilizând publicul larg cu privire la discriminarea și violența cu care se confruntă persoanele de diferite orientări sexuale și identități de gen și furnizând asistență de urgență (inclusiv ajutor psihosocial și medical și asistența pentru mediere și reintegrare) celor care au nevoie de un astfel de sprijin;

162. ia act de legalizarea căsătoriilor sau a uniunilor civile între persoane de același sex într-un număr din ce în ce mai mare de țări din lume (17, până acum); încurajează instituțiile UE și statele membre să contribuie în continuare la reflecțiile asupra recunoașterii căsătoriilor sau a uniunilor civile între persoane de același sex ca o chestiune politică, socială, și legată de drepturile omului și drepturile civile;

163. solicită Comisiei și OMS să elimine tulburările de identitate de gen de pe lista tulburărilor mentale și de comportament; solicită Comisiei să își intensifice eforturile în vederea eliminării clasificării în termeni patologici a identităților transsexuale; încurajează statele să asigure proceduri rapide, accesibile și transparente de recunoaștere a genului, care să respecte dreptul la autodeterminare;

164. salută sprijinul politic din ce în ce mai puternic acordat ideii de a elimina obligativitatea sterilizării pentru recunoașterea juridică a genului, după cum s-a exprimat Raportorul special al ONU privind tortura, și susține faptul că aceste cerințe ar trebui să fie tratate și urmărite ca o încălcare a dreptului la integritate corporală și a dreptului la sănătate sexuală și reproductivă;

165. salută anularea în octombrie 2013 a legii din Republica Moldova, care interzicea „propagarea altor relații decât cele legate de căsătorie și familie”, și invită celelalte țări din regiune să urmeze exemplul Moldovei;

Drepturile persoanelor care aparțin minorităților naționale

166. subliniază faptul că comunitățile minoritare naționale au nevoi specifice și, prin urmare, egalitatea deplină și efectivă între persoanele care aparțin unei minorități naționale și cele care aparțin majorității ar trebui promovată în toate domeniile vieții economice, sociale, politice și culturale;

Drepturile persoanelor cu dizabilități

167. salută ratificarea Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu handicap; reiterează importanța implementării eficiente atât de către statele membre, cât și de către instituțiile UE, și subliniază în mod special necesitatea de a integra într-o manieră credibilă principiul accesibilității universale și toate drepturile persoanelor cu dizabilități în toate politicile UE relevante, inclusiv în domeniul cooperării pentru dezvoltare, și subliniază caracterul prescriptiv și orizontal al acestei chestiuni; subliniază că este important ca UE să acționeze în cooperare cu organizațiile internaționale și regionale relevante și cu societatea civilă și în special cu organizațiile care reprezintă persoanele cu dizabilități, pentru a asigura faptul că programele de dezvoltare internaționale țin seama de nevoile legate de accesibilitate ale persoanelor cu dizabilități;

168. încurajează VP/ÎR să sprijine în continuare procesul de ratificare și de punere în aplicare a Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu handicap de către acele țări care încă nu au ratificat-o și nu au pus-o în aplicare;

Joi, 12 martie 2015

169. încurajează SEAE să acorde o atenție deosebită observațiilor și recomandărilor pentru fiecare țară publicate de Comitetul pentru drepturile persoanelor cu handicap, precum și rapoartelor naționale, și să ridice în mod sistematic aceste probleme în dialogurile politice cu țările în cauză, precum și în declarațiile publice; solicită Comisiei Europene să pregătească și să elaboreze principii directe ale UE pentru promovarea și protejarea respectării tuturor drepturilor omului pentru persoanele cu dizabilități, astfel încât să se asigure o politică sistematică și coerentă în acest sens, inclusiv în cadrul dialogurilor și negocierilor sale cu țările terțe;

170. solicită Comisiei și SEAE să încurajeze delegațiile UE din întreaga lume să colaboreze cu societatea civilă pentru a promova exercitarea efectivă a drepturilor omului de către persoanele cu dizabilități;

Drepturile copiilor

171. reiterează apelul adresat Comisiei de a propune o strategie și un plan de acțiune privind drepturile copilului pentru următorii cinci ani, ambițioase și cuprinzătoare, astfel cum solicită în Rezoluția sa din 27 noiembrie 2014 referitoare la cea de a 25-a aniversare a Convenției ONU privind drepturile copilului, menționată mai sus;

172. salută cooperarea UE cu UNICEF și cu alte organizații și ONG-uri dedicate drepturilor copiilor, care a avut ca rezultat crearea unui set de instrumente pentru integrarea drepturilor copiilor în cooperarea pentru dezvoltare și sprijinirea principalelor ODM și a programelor de protecție a copiilor, pentru asigurarea respectării drepturilor copiilor în special în contexte fragile; salută în special Manifestul pentru drepturile copilului și încurajează mai mulți deputați în Parlamentul European și membri ai parlamentelor naționale să promoveze acest manifest și să devină „apărători ai drepturilor copilului”; salută utilizarea sumei de bani primite de UE la acordarea Premiului Nobel pentru oferirea de asistență copiilor aflați în situații de conflict; reamintește importanța furnizării de sprijin psihologic copiilor care au fost expuși unor evenimente violente sau sunt victime ale războiului; subliniază importanța asigurării accesului la educație pentru copiii afectați de conflicte; salută participarea UE, în octombrie 2013, la cea de-a treia Conferință mondială privind munca copiilor, care a avut loc la Brasília, precum și participarea sa la negocierea declarației tripartite privind munca copiilor;

173. sprijină necesitatea combaterii tuturor formelor de muncă forțată depusă de copii și de exploatare a copiilor; solicită o mai bună punere în aplicare a legislației naționale și internaționale care contribuie la conștientizarea abuzurilor asupra copiilor pe piața forței de muncă;

174. invită Comisia și SEAE să continue acțiunile în domeniul drepturilor copiilor, punând un accent deosebit pe violența împotriva copiilor, inclusiv pe tortură, dat fiind faptul că au fost raportate recent cazuri de tortură și detenție a copiilor; solicită să se pună un accent deosebit pe aspectele legate de munca forțată a copiilor, sărăcia copiilor și malnutriția copiilor și, în acest sens, pe obiectivul educației primare universale, reducerea mortalității în rândul copiilor, căsătoriile copiilor și practicile dăunătoare, dezarmarea, reabilitarea și reintegrarea ulterioară a copiilor înrolați în grupări armate și introducerea problemei vrăjitoriei legate de copii pe ordinea de zi a dialogurilor privind drepturile omului cu țările în cauză; subliniază că este important să se acorde prioritate drepturilor copiilor în cadrul politicii externe a UE, al cooperării pentru dezvoltare și al ajutorului umanitar, în scopul asigurării unei finanțări corespunzătoare și al sporirii nivelului de protecție a copiilor în situații de urgență; solicită VP/ÎR să prezinte anual Parlamentului un raport privind rezultatele obținute în acțiunile externe ale UE care vizează copiii; subliniază faptul că copiii și adolescenții ar trebui să participe numai la activități care nu le afectează sănătatea și dezvoltarea personală sau care nu interferează cu școlarizarea lor; subliniază că este important să se acorde prioritate drepturilor copiilor în cadrul politicii externe a UE;

175. ia act de faptul că Convenția ONU cu privire la drepturile copilului solicită măsuri legislative, administrative, sociale și educaționale privind munca copiilor, recunoscând necesitatea unei abordări multidimensionale; subliniază necesitatea ca, pentru a fi aplicate eficient, măsurile legislative să fie însoțite de intervenții legate de politici care să ofere alternative sub forma educației și a formării profesionale, precum și măsuri de protecție socială în beneficiul copiilor și al familiilor;

176. solicită UE să promoveze în continuare un mediu favorabil prevenirii și eliminării muncii copiilor, un dialog social și acțiuni concertate între sectorul public și cel privat în ceea ce privește eradicarea muncii copiilor; subliniază necesitatea acordării de sprijin și a consolidării capacităților în vederea combaterii muncii copiilor în țările aflate în situații de conflict și post-conflict;

Joi, 12 martie 2015

177. reiterează nevoia de a intensifica eforturile de implementare a strategiei revizuite de punere în aplicare a Orientărilor UE privind copiii și conflictele armate; solicită, în acest context, o mai bună utilizare a resurselor aferente Instrumentului de stabilitate și IEDDO în vederea soluționării fenomenului folosirii copiilor ca soldați; încurajează UE să aprofundeze în continuare cooperarea sa cu Reprezentantul special al ONU pentru copiii afectați de conflicte armate, sprijinind planurile de acțiune conexe și mecanismele de monitorizare și raportare; solicită ratificarea universală a Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, și în special a celui de-al treilea protocol opțional, care va permite copiilor să înainteze plângeri Comitetului ONU pentru drepturile copilului; solicită Comisiei și VP/ÎR să analizeze modalitățile prin care UE poate adera în mod unilateral la Convenția ONU cu privire la drepturile copilului;

178. arată că problema subnutriției și malnutriției copiilor în țările în curs de dezvoltare este deosebit de îngrijorătoare; salută, în acest sens, cadrul de acțiune adoptat recent la cea de a doua Conferință internațională privind nutriția, care stabilește drept obiectiv global reducerea cu 40 % la nivel mondial a numărului de copii sub cinci ani care sunt subdezvoltați;

179. reafirmă faptul că accesul la educație este un drept fundamental al tuturor copiilor, prevăzut la articolul 28 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului; subliniază necesitatea ca toate acțiunile întreprinse de Uniune și de statele sale membre să îmbunătățească accesul copiilor la asistență și servicii medicale de înaltă calitate;

180. deplânge faptul că încă există în lume țări care manifestă reticență în a semna Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap și Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, care conțin orientări detaliate pentru dezvoltarea unor societăți favorabile incluziunii, în vederea protejării copiilor cu dizabilități;

181. solicită Uniunii și statelor sale membre să pună în aplicare politici concertate în domeniul ajutoarelor umanitare și al dezvoltării în vederea combaterii malnutriției în rândul copiilor;

Drepturile populațiilor indigene

182. constată cu îngrijorare că populațiile indigene sunt în grav pericol de a fi discriminate și sunt deosebit de vulnerabile la schimbările și tulburările politice, economice, de mediu și legate de ocuparea forței de muncă; constată că acestea trăiesc în majoritatea lor sub pragul sărăciei și nu au acces sau au acces limitat la reprezentare, la procesul de luare a deciziilor politice sau la sistemele de justiție; este deosebit de preocupat de relațiile privind fenomenul răspândit al acaparării de terenuri, al strămutării forțate și al încălcării drepturilor omului cauzat de conflictele armate;

Acțiunile UE privind migrația și refugiații

183. condamnă numărul dramatic de decese survenite în Marea Mediterană, estimat de Organizația Internațională pentru Migrație în raportul său intitulat „Fatal Journeys” („Călătorii fatale”) la 3 000 în anul 2013, ceea ce face ca această mare să fie regiunea de cu cel mai ridicat nivel al mortalității din lume în ceea ce privește migrația ilegală; se arată profund îngrijorat de relațiile privind încălcările drepturilor omului la care sunt expuși migranții și solicitanții de azil pe drumul către UE; solicită Uniunii și statelor sale membre să coopereze cu ONU, cu mecanismele regionale, cu guvernele și cu ONG-urile pentru soluționarea acestor probleme; subliniază nevoia urgentă de a dezvolta politici mai puternice și mai integrate, care să se bazeze mai mult pe principiul solidarității la nivelul Uniunii, pentru a aborda problemele stringente legate de migranți, refugiați și solicitanți de azil în conformitate cu dreptul internațional al drepturilor omului și cu demnitatea umană fundamentală, și solicită UE să garanteze standarde comune eficiente pentru procedurile de primire pe întreg teritoriul Uniunii, în scopul protejării minorilor neînsoțiți și a persoanelor celor mai vulnerabile; invită VP/ÎR, comisarul pentru migrație, afaceri interne și cetățenie și SEAE să intensifice cooperarea și repartizarea echitabilă a responsabilităților între statele membre, inclusiv în ceea ce privește găzduirea și relocarea refugiaților și contribuțiile la serviciile de căutare și salvare pentru acordarea de ajutor migranților aflați în pericol pe mare în timp ce încearcă să ajungă pe țărmurile UE; în acest sens, reamintește necesitatea respectării principiului nereturnării în apele europene și internaționale, astfel cum este susținut de Curtea Europeană a Drepturilor Omului; reamintește angajamentul Comisiei de a crea canale de migrație legale adecvate; prin urmare, solicită statelor membre să pună în aplicare integral pachetul legislativ privind sistemul european comun de azil, adoptat recent, și legislația comună privind migrația, și, în acest scop, solicită implementarea mecanismului

Joi, 12 martie 2015

de criză prevăzut la articolul 33 din Regulamentul Dublin, care ar trebui să includă un contingent minim definit în mod clar pentru fiecare stat membru, pentru a ajunge rapid la un mecanism funcțional de criză pentru redistribuire în vederea atenuării presiunilor asupra statelor membre cel mai afectate, în care cota minimă este în mod clar depășită; solicită statelor membre să participe la programe de relocare și să intensifice dezvoltarea programelor regionale de protecție în zonele cele mai afectate; subliniază nevoia abordării cauzelor profunde ale migrației ilegale; încurajează SEAE și statele membre să acorde o atenție deosebită țărilor de origine a traficului de persoane sau a imigrației clandestine, țărilor de tranzit și țărilor de destinație; invită VP/ÎR și statele membre să consolideze și mai mult dimensiunea externă a Uniunii, cooperând cu țările de origine și de tranzit, inclusiv cu țările partenere ale UE, în special din regiunea mediteraneană, aducând în mod sistematic în discuție aceste probleme în cadrul dialogurilor politice cu țările în cauză și în declarațiile publice și intensificând cooperarea cu aceste țări la cel mai înalt nivel pentru a desființa rețelele ilegale folosite pentru traficul de migranți și pentru a combate organizațiile mafioate ilegale care profită de pe urma traficului de persoane și a traficului ilegal de migranți;

184. consideră că copiii migranți sunt deosebit de vulnerabili, în special atunci când nu sunt însoțiți; reamintește că copiii neînsoțiți sunt mai presus de toate copii și că protecția copilului, mai degrabă decât politicile privind imigrația, trebuie să fie principiul de bază în gestionarea situațiilor în care sunt implicați, respectând astfel principiul fundamental al interesului superior al copilului;

185. încurajează VP/ÎR și SEAE să sprijine în continuare procesul de ratificare a Convenției ONU împotriva criminalității transnaționale organizate, a Protocolului la aceasta privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii, a Protocolului împotriva traficului ilegal de migranți pe cale terestră, a aerului și pe mare și a Protocolului împotriva fabricării și traficului ilegal de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții;

186. solicită UE să se asigure că negocierea și punerea în aplicare a tuturor acordurilor de cooperare și readmisie în materie de migrație încheiate cu state din afara UE respectă drepturile internaționale ale omului, dreptul privind refugiații și dreptul maritim internațional și solicită să fie consultat înainte de încheierea acestora; solicită o mai mare transparență în negocierea acestor acorduri și integrarea unor mecanisme de monitorizare pentru evaluarea impactului în domeniul drepturilor omului al cooperării în materie de migrație cu statele din afara UE și al măsurilor de control la frontieră, inclusiv Frontex și Eurosur; insistă asupra faptului că drepturile omului trebuie să aibă un rol important în domeniul migrației și al azilului; solicită, prin urmare, ca ofițerul pentru drepturi fundamentale din cadrul Frontex și specialiștii în domeniul formării din cadrul Biroului European de Sprijin pentru Azil să primească o finanțare adecvată, care să le permită să efectueze activități de evaluare și monitorizare, precum și să prezinte cele mai bune practici;

187. solicită Comisiei să efectueze o evaluare permanentă a programelor sale privind migrația și controlul frontierelor în statele UE și în state din afara UE, în vederea propunerii unor măsuri îmbunătățite de prevenire a încălcărilor drepturilor omului și de partajare a bunelor practici;

188. îndeamnă Biroul European de Sprijin pentru Azil să dezvolte parteneriate cu țări terțe în vederea consolidării protecției internaționale pentru solicitanții de azil;

189. salută introducerea criteriului referitor la respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pe lista criteriilor de bază luate în considerare la începerea negocierilor cu țările terțe în vederea încheierii unor acorduri privind suprimarea obligativității vizei ⁽¹⁾; invită Comisia să utilizeze acest nou criteriu ca pârghie pentru a convinge țările terțe să accepte un dialogul mai substanțial în domeniul drepturilor omului în contextul strategic și economic al negocierilor referitoare la vize;

190. condamnă incriminarea tot mai accentuată a migrației ilegale în UE, în detrimentul respectării drepturilor omului în cazul persoanelor respective; îndeamnă să se ia fără întârziere măsuri pentru instituirea mecanismelor necesare pentru apărarea drepturilor omului, asumarea răspunderii și asigurarea respectării;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 509/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (JO L 149, 20.5.2014, p. 67).

Joi, 12 martie 2015

191. solicită Comisiei și SEAE să participe activ la dezbaterile referitoare la termenul de „refugiat climatic”, inclusiv la o posibilă definiție juridică în dreptul internațional sau în orice acord internațional obligatoriu din punct de vedere juridic;

192. recunoaște faptul că statutul de apatrid reprezintă o provocare în ceea ce privește drepturile omului; solicită Comisiei și SEAE să combată problema statutului de apatrid în toate acțiunile externe ale UE, în special abordând problema discriminării bazate pe gen, religie sau statutul de minoritar în cadrul legislației privind cetățenia, promovând dreptul copilului la cetățenie și sprijinind campania Agenției ONU pentru refugiați (ICNUR) care vizează să elimine statutul de apatrid până în 2024;

Drepturile omului și dezvoltarea

193. subliniază faptul că respectarea drepturilor omului, incluzând drepturile economice, culturale, sociale și de mediu, accesul la hrană, buna guvernare, valorile democratice, pacea, securitatea și accesul la un sistem juridic echitabil și eficient, reprezintă o condiție indispensabilă pentru reducerea sărăciei și a inegalității și pentru îndeplinirea ODM-urilor; consideră că drepturile omului trebuie să se regăsească în mod transversal în toate obiectivele, țintele și indicatorii agendei post-2015; subliniază, de asemenea, că punerea în aplicare a agendei trebuie să aibă la bază mecanisme solide care să asigure transparența și asumarea răspunderii; susține că angajamentele privind guvernarea și drepturile omului trebuie să fie măsurabile și să poată fi monitorizate;

194. reamintește faptul că ONU a recunoscut că obiectivele de dezvoltare nu pot fi realizate integral fără o abordare a dezvoltării care să aibă la bază drepturile omului; solicită UE să rămână vigilentă și să se asigure că problema apărătorilor drepturilor omului și a spațiului societății civile este integrată în mod explicit în dezbaterile post-ODM;

195. subliniază interdependența dintre sărăcia extremă și absența drepturilor omului, precum și necesitatea dezvoltării unui set de principii privind aplicarea unor standarde și criterii referitoare la drepturile omului în lupta împotriva sărăciei extreme;

196. subliniază importanța coerenței politicilor în favoarea dezvoltării (CPD) pentru respectarea drepturilor omului; în acest scop, reafirmă necesitatea adoptării efective a unor orientări, evaluări ale impactului și mecanisme de monitorizare și raportare, pentru a transforma CPD într-o realitate în politicile UE și ale statelor membre, în special în domeniul comerțului și agriculturii; consideră că UE trebuie să își mențină poziția de lider politic în această problemă; solicită, prin urmare, UE ca, împreună cu țările partenere angajate, să lanseze inițiative la nivel internațional (în cadrul Organizației Națiunilor Unite, al G20 etc.) astfel încât să transforme CPD într-un program universal;

197. solicită UE și statelor sale membre să își coordoneze mai bine agendele în materie de dezvoltare, în spiritul Tratatului de la Lisabona, plasând politica de dezvoltare în prim planul relațiilor externe ale Uniunii, astfel încât prioritățile naționale și agendele europene privind promovarea drepturilor omului să fie mai bine coordonate prin dezvoltare, ținând cont de aspectele complexe integrate în politica de dezvoltare a UE;

198. solicită SEAE, sub coordonarea VP/ÎR, să coreleze mai bine politica externă și de securitate cu politica de dezvoltare, cu scopul de a construi sinergii și de a asigura o abordare coerentă, care să vizeze aplicarea universală a drepturilor omului prin intermediul politicii de dezvoltare a UE; totodată, solicită UE să se coordoneze mai bine la nivel extern cu economiile emergente, precum economiile țărilor BRICS, în cadrul forumurilor multilaterale, cu scopul de a aborda probleme în materie de guvernare la nivel mondial și de a promova drepturile omului prin coordonarea diferitelor agende de dezvoltare;

199. îndeamnă UE să integreze într-un mod mai eficient drepturile omului și democrația în cadrul cooperării pentru dezvoltare și să se asigure că programele de dezvoltare ale UE contribuie la îndeplinirea obligațiilor internaționale privind drepturile omului de către țările partenere;

Joi, 12 martie 2015

200. subliniază importanța corelării ajutorului pentru dezvoltare cu eforturi credibile în vederea democratizării;

201. solicită Comitetului de evaluare a impactului, sub supravegherea președintelui Comisiei, să se asigure că în cadrul dezbaterilor referitoare la proiectele de cooperare pentru dezvoltare ale UE se ia în considerare impactul asupra situației drepturilor omului și invers;

202. recunoaște importanța implicării active a ONG-urilor în planificarea, punerea în aplicare și evaluarea prevederilor în materie de drepturile omului, astfel încât să se obțină cea mai mare implicare posibilă a societății civile în procesul de elaborare a politicilor și să se asigure eficacitatea prevederilor referitoare la drepturile omului;

203. salută noua inițiativă privind Corpul voluntar european de ajutor umanitar care, în perioada 2014 – 2020, va oferi unui număr de aproximativ 18 000 de persoane din UE și din țări terțe oportunitatea de a participa la nivel mondial la operațiuni umanitare acolo unde este cea mai urgentă nevoie de ajutor și de a demonstra solidaritate prin acordarea de ajutor comunităților care se confruntă cu dezastre naturale sau provocate de om;

204. solicită UE să depună eforturi concertate de combatere a acaparării terenurilor, promovând garanții adecvate care să prevină acest fenomen în țările în cauză și la nivelul întreprinderilor din UE și din alte țări europene, care sunt prezente în aceste țări; ia act de faptul că privarea de acces la terenuri și la resursele naturale a populației sărace din zonele rurale și urbane reprezintă una din principalele cauze ale foametei și sărăciei în lume, având, prin urmare, impact asupra exercitării de către comunitățile locale a drepturilor omului și în special a dreptului la o alimentație corespunzătoare; solicită o evaluare a impactului politicii comerciale a UE asupra fenomenului acaparării terenurilor; salută implicarea UE în elaborarea Orientărilor voluntare mondiale privind guvernarea responsabilă a proprietății funciare, a locurilor de pescuit și a pădurilor în contextul securității alimentare naționale, adoptate sub egida ONU și solicită punerea lor în aplicare și adoptarea unor orientări obligatorii pentru prevenirea fenomenului acaparării terenurilor; subliniază, cu toate acestea, necesitatea urgentă de a integra considerente legate de drepturile omului și de reducerea sărăciei în procesul decizional privind achiziționarea sau închirierea pe termen lung a unor mari suprafețe de teren de către investitori; consideră că răspunsul UE la această chestiune reprezintă un test important al angajamentului său de a avansa în direcția unei abordări bazate pe drepturi în cadrul politicii sale de cooperare pentru dezvoltare, astfel cum se prevede în Tratatul de la Lisabona, și prin care politica de dezvoltare a UE ar contribui în continuare la dezvoltarea economică, socială și ecologică sustenabilă a țărilor în curs de dezvoltare, cu scopul principal de a eradica sărăcia în lume; invită UE să se angajeze, în concordanță cu recomandările Raportului special al ONU privind dreptul la hrană, în direcția unei schimbări fundamentale în favoarea agroecologiei, ca modalitate de garantare a dreptului la hrană;

205. constată cu profundă îngrijorare că populațiile indigene sunt afectate în mod deosebit de încălcarea drepturilor omului asociate cu extracția resurselor; invită SEAE să sprijine cadre juridice riguroase și inițiative care vizează transparența și buna guvernare a mineritului și a altor sectoare de resurse și care să respecte consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză al localnicilor și Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene;

206. constată cu profundă îngrijorare că grupurile vulnerabile sunt în mod deosebit afectate de încălcările drepturilor omului asociate cu degradarea mediului înconjurător, întrucât extinderea monoculturilor, exploatarea forestieră, infrastructura și sprijinul pentru exploatarea gazului și petrolului, biocombustibilii, mineritul și energia hidroelectrică la scară largă constituie toate cauzele despăduririlor și ale degradării pădurilor; invită Comisia să pună în aplicare cel de-al șaptelea Program de acțiune pentru mediu și să elaboreze un plan cuprinzător de combatere a despăduririlor și a degradării pădurilor și a impactului acestora din punct de vedere social și în ceea ce privește mediul și drepturile omului;

207. reamintește faptul că punerea în aplicare a unor programe de dezvoltare, educație și sănătate contribuie nu numai la combaterea sărăciei, ci și la combaterea terorismului internațional; solicită UE să dezvolte în continuare strategii după modelul strategiei SEAE pentru securitate și dezvoltare în Sahel;

Joi, 12 martie 2015

208. subliniază faptul că, în pofida progreselor deja înregistrate în ceea ce privește accesul la apă potabilă și la serviciile de salubritate, încă există aproximativ 2,6 miliarde de persoane care nu dispun de o latrină și 1,1 miliarde de persoane care nu au acces la niciun fel de apă potabilă; susține că această situație nu se datorează numai lipsei resurselor, ci și lipsei voinței politice; prin urmare, invită guvernele să garanteze accesul la apă potabilă sigură și la servicii de salubritate, acordând o atenție deosebită femeilor și copiilor;

209. solicită o strategie politică pe termen lung și un plan de acțiune ambițioase privind sănătatea publică, inovarea și accesul la medicamente care, printre altele, să exploreze noi sisteme de stimulare pentru cercetare și dezvoltare, astfel cum se precizează în raportul din 2012 al Grupului de lucru consultativ de experți al OMS privind cercetarea și dezvoltarea: Finanțarea și coordonarea, pentru a proteja dreptul la un standard de viață adecvat pentru sănătatea și bunăstarea fiecărei persoane, fără diferență de rasă, religie, convingere politică, statut economic sau social; subliniază faptul că femeile și fetele sunt cele mai afectate de pandemia HIV și sunt și cele mai implicate în îngrijirea pacienților din comunitățile lor;

Evenimentele culturale și sportive internaționale și drepturile omului

210. condamnă practica tot mai frecventă a statelor autoritare de a găzdui evenimente sportive sau culturale de mare amploare cu scopul de a-și spori legitimitatea internațională, restricționând însă în continuare opoziția pe plan intern; solicită UE și statelor membre să coopereze cu federațiile sportive naționale, cu marile corporații și cu organizațiile societății civile privind modalitățile de participare a acestora la astfel de evenimente, inclusiv în ceea ce privește primele Jocuri Europene de la Baku din 2015 și Campionatul Mondial de Fotbal din Rusia din 2018; solicită crearea unui cadru de politică al UE privind sportul și drepturile omului și includerea unor angajamente relevante în viitorul plan de acțiune privind drepturile omului;

211. reiterează faptul că, în cadrul universalității drepturilor omului și pe baza convențiilor UNESCO, diversitatea culturală și patrimoniul cultural constituie patrimoniu mondial și că comunitatea internațională are datoria să coopereze în protejarea și valorizarea acestora; consideră că formele intenționate de distrugere a patrimoniului cultural și artistic, astfel cum se întâmplă în această perioadă în Irak și Siria, ar trebui să fie urmărite penal ca fiind crime de război și crime împotriva umanității;

Intensificarea acțiunilor Parlamentului European în domeniul drepturilor omului

212. își reiterează angajamentul în favoarea îmbunătățirii continue a procedurilor, proceselor și structurilor Parlamentului pentru a se asigura că drepturile omului și democrația se află în centrul acțiunilor și politicilor sale; reamintește angajamentul său istoric în favoarea drepturilor omului, lucru demonstrat de acordarea Premiului Saharov pentru libertatea de gândire; consideră, pe lângă aceasta, că o cooperare eficientă la nivelul întregului Parlament și integrarea drepturilor omului este necesară pentru ca Subcomisia pentru drepturile omului să-și îndeplinească misiunea, prevăzută în Regulamentul de procedură, de a asigura „coerența tuturor politicilor externe ale Uniunii cu politica sa privind drepturile omului”;

213. solicită o mai bună punere în aplicare a orientărilor privind delegațiile interparlamentare ale Parlamentului European pentru promovarea drepturilor omului și a democrației și susține realizarea unei revizuirii a acestor orientări de către Conferința președinților de delegație, în cooperare cu Subcomisia pentru drepturile omului; recomandă, în acest context, ca problemele legate de drepturile omului să fie ridicate în mod mai sistematic și mai transparent, în special cazurile individuale menționate în rezoluțiile Parlamentului și cazurile laureaților sau candidaților la Premiul Saharov care sunt expuși riscurilor, în cursul vizitelor delegațiilor în țări terțe și ca acțiunile întreprinse să fie raportate mai sistematic și mai transparent Subcomisiei pentru drepturile omului, în scris și, dacă este justificat din punct de vedere politic, prin intermediul unei ședințe de informare specifică;

214. subliniază că este necesară o analiză permanentă a modalităților cele mai adecvate de a atinge un nivel maxim de credibilitate, vizibilitate și eficiență a rezoluțiilor Parlamentului referitoare la încălcări ale drepturilor omului, democrației și statului de drept, dar și o sincronizare adecvată între toate instituțiile europene și Fondul european pentru democrație și o monitorizare corespunzătoare exercitată de către acestea; subliniază în special necesitatea monitorizării instituționale a problemelor ridicate în rezoluțiile Parlamentului adoptate în cadrul procedurii de urgență;

Joi, 12 martie 2015

215. încurajează dezbaterile privind includerea diferitelor instrumente aflate la dispoziția Parlamentului pentru sprijinirea și promovarea drepturilor omului într-un document strategic unic, care să fie adoptat de Parlament într-o ședință plenară; solicită crearea unui site de internet care să fie actualizat periodic și în care să fie enumerați apărătorii drepturilor omului menționați în rezoluțiile Parlamentului adoptate în cadrul procedurii de urgență, precum și instituirea unui grup de lucru intern al Parlamentului, care să urmărească cazurile acestor apărători enumerați, din toată lumea, încurajând delegațiile care călătoresc în țările terțe să îi întâlnească;

o

o o

216. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de-a 69-a Adunări Generale a ONU, Președintelui Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, precum și șefilor delegațiilor UE.
